

Izdevums
latviešu valodā

Tiesību akti

49. sējums
2006. gada 11. aprīlis

Saturs

I Tiesību akti, kuru publicēšana ir obligāta

★ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 561/2006 (2006. gada 15. marts), ar ko paredz dažu sociālās jomas tiesību aktu saskaņošanu saistībā ar autotransportu, groza Padomes Regulu (EEK) Nr. 3821/85 un Padomes Regulu (EK) Nr. 2135/98 un atceļ Padomes Regulu (EEK) Nr. 3820/85 ⁽¹⁾	1
Paziņojums	14
★ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2006/21/EK (2006. gada 15. marts) par ieguves rūpniecības atkritumu apsaimniekošanu un par grozījumiem Direktīvā 2004/35/EK	15
Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas deklarācija	34
★ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2006/22/EK (2006. gada 15. marts) par minimālajiem nosacījumiem Padomes Regulu (EEK) Nr. 3820/85 un Nr. 3821/85 īstenošanai saistībā ar sociālās jomas tiesību aktiem attiecībā uz darbībām autotransporta jomā un par Padomes Direktīvas 88/599/EEK atcelšanu ⁽¹⁾	35
Paziņojumi	44

I

(Tiesību akti, kuru publicēšana ir obligāta)

EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES REGULA (EK) Nr. 561/2006

(2006. gada 15. marts),

ar ko paredz dažu sociālās jomas tiesību aktu saskaņošanu saistībā ar autotransportu, groza Padomes Regulu (EEK) Nr. 3821/85 un Padomes Regulu (EK) Nr. 2135/98 un atceļ Padomes Regulu (EEK) Nr. 3820/85

(Dokuments attiecas uz EEZ)

EIROPAS PARLAMENTS UN EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

tā kā:

ņemot vērā Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu, un jo īpaši tā 71. pantu,

- (1) Autotransporta jomā Padomes Regula (EEK) Nr. 3820/85 (1985. gada 20. decembris) par dažu sociālās jomas tiesību aktu saskaņošanu attiecībā uz autotransportu ⁽⁴⁾ ir paredzēta, lai saskaņotu konkurences apstākļus starp iekšzemes transporta metodēm, īpašu uzsvāru liekot uz autotransporta nozari, un lai uzlabotu satiksmes drošību un darba apstākļus. Progress šajās jomās būtu jā saglabā un jāturpina.

ņemot vērā Komisijas priekšlikumu ⁽¹⁾,

- (2) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2002/15/EK (2002. gada 11. marts) par darba laika organizēšanu personām, kas ir autotransporta apkalpes locekļi ⁽⁵⁾, prasa dalībvalstīm veikt pasākumus, kas ierobežo maksimālo darba laiku nedēļā autotransporta apkalpju locekļiem.

ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu ⁽²⁾,

- (3) Ir bijušas grūtības ar konkrētu Regulas (EEK) Nr. 3820/85 noteikumu interpretāciju, piemērošanu un īstenošanu Kopienā visās dalībvalstīs vienādi saistībā ar transportlīdzekļa vadīšanas laikposmiem, pārtraukumiem un atpūtas laikposmiem transportlīdzekļu vadītājiem, kas iesaistīti iekšzemes un starptautiskajos autopārvadājumos.

apspriedusies ar Reģionu komiteju,

saskaņā ar Līguma 251. pantā noteikto procedūru ⁽³⁾, ņemot vērā Samierināšanas komitejas 2005. gada 8. decembrī apstiprināto tekstu,

- (4) Ir nepieciešama efektīva un vienota šo noteikumu piemērošana, lai sasniegtu to mērķus un lai nebūtu neskaidrību šo normatīvo aktu piemērošanā. Tādējādi ir nepieciešams skaidrāks un vienkāršāks noteikumu kopums, ko autotransporta nozare un kontroles struktūras var vieglāk saprast, interpretēt un piemērot.

⁽¹⁾ OV C 51 E, 26.2.2002., 234. lpp.

⁽²⁾ OV C 221, 17.9.2002., 19. lpp.

⁽³⁾ Eiropas Parlamenta 2003. gada 14. janvāra Atzinums (OV C 38 E, 12.2.2004., 152. lpp.), Padomes 2004. gada 9. decembra Kopējā nostāja (OV C 63 E, 15.3.2005., 11. lpp.) un Eiropas Parlamenta 2005. gada 13. aprīļa Nostāja (OV C 33 E, 9.2.2006., 425. lpp.). Eiropas Parlamenta 2006. gada 2. februāra Normatīvā rezolūcija un Padomes 2006. gada 2. februāra Lēmums.

⁽⁴⁾ OV L 370, 31.12.1985., 1. lpp. Regulā grozījumi izdarīti ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2003/59/EK (OV L 226, 10.9.2003., 4. lpp.).

⁽⁵⁾ OV L 80, 23.3.2002., 35. lpp.

- (5) Šajā regulā paredzētie noteikumi attiecībā uz darba apstākļiem nedrīkst apdraudēt nozares darba devēju un darba ņēmēju tiesības, noslēdzot kolektīvo līgumu vai kā citādi, paredzēt strādniekiem labvēlīgākus nosacījumus.
- (6) Ir vēlams skaidri definēt precīzu šīs regulas piemērošanas jomu, precizējot galvenās tajā iekļauto transportlīdzekļu kategorijas.
- (7) Šī regula attiecas tikai uz autopārvadājumiem, ko veic vai nu tikai Kopienā, vai starp Kopienā, Šveici un valstīm, kas ir Eiropas Ekonomikas zonas līguma Līgumslēdzējas puses.
- (8) 1970. gada 1. jūlija Eiropas Līgumam par transportlīdzekļu apkalpju darbu starptautiskajos autopārvadājumos (AETR) vajadzētu attiekties uz kravu un pasažieru autopārvadājumiem, ko veic transportlīdzekļi, kuri ir reģistrēti jebkurā dalībvalstī vai jebkurā valstī, kas ir AETR Līgumslēdzēja puse, uz pārvadājuma posmu, kas veikts starp Kopienā un trešo valsti, kas nav Šveice, un valstīm, kas ir Eiropas Ekonomikas zonas līguma Līgumslēdzējas puses, vai caur šādu valsti. Ir svarīgi pārveidot AETR cik ātri vien iespējams, vēlāmākais divu gadu laikā pēc šīs regulas stāšanās spēkā, lai tā noteikumus saskaņotu ar šo regulu.
- (9) Gadījumā, ja autopārvadājumiem tiek izmantoti transportlīdzekļi, kas ir reģistrēti trešā valstī, kura nav AETR Līgumslēdzēja puse, AETR noteikumi attieksies tikai uz to pārvadājuma daļu, kas veikta Kopienā vai valstīs, kuras ir AETR Līgumslēdzējas puses.
- (10) Ņemot vērā to, ka AETR priekšmets ir šīs regulas darbības jomā, pilnvaras apspriest un noslēgt līgumu ir Kopienai.
- (11) Ja grozījumi Kopienas iekšējos noteikumos attiecīgajā jomā rada vajadzību veikt atbilstīgus grozījumus AETR, dalībvalstīm būtu jārikojas kopīgi, lai panāktu šādus grozījumus AETR saskaņā ar tajā noteikto kārtību, cik ātri vien iespējams.
- (12) Izņēmumu saraksts būtu jāatjaunina, lai atspoguļotu attīstību autotransporta sektorā pēdējos deviņpadsmit gados.
- (13) Būtu jāparedz visu galveno jēdzienu definīcijas, lai interpretāciju padarītu vieglāku un nodrošinātu, ka šī regula tiek piemērota vienādi. Turklāt būtu jāpieliek pūliņi, lai nodrošinātu, ka valstu pārraudzības iestādes vienādi interpretē un piemēro šo regulu. Šajā regulā paredzētā "nedēļas" definīcija nedrīkstētu kavēt transportlīdzekļu vadītājus sākt viņu darba nedēļu jebkurā nedēļas dienā.
- (14) Lai garantētu efektīvu kontroli, ir nepieciešams nodrošināt, lai kompetentās iestādes – veicot pārbaudes uz ceļiem un pēc pārejas perioda – būtu spējīgas noskaidrot, vai transportlīdzekļa vadīšanas laikposmi un atpūtas laikposmi ir pareizi ievēroti pārbaudes dienā un iepriekšējās 28 dienās.
- (15) Lai panāktu digitālo tahogrāfu efektīvu un vienotu ieviešanu, kā paredzēts Padomes Regulā (EEK) Nr. 3821/85 (1985. gada 20. decembris) par reģistrācijas kontrolierīcēm, ko izmanto autotransportā,⁽¹⁾ un šajā regulā, ir nepieciešams precizēt un vienkāršot pamatnoteikumus par transportlīdzekļa vadīšanas laikposmiem. Turklāt pastāvīgajā komitejā dalībvalstu kontroles iestādēm būtu jācenšas panākt kopīgu izpratni par šīs regulas īstenošanu.
- (16) Ir pierādījies, ka saskaņā ar Regulu (EEK) Nr. 3820/85 ir iespējams ielānot ikdienas transportlīdzekļa vadīšanas laikposmus un pārtraukumus tā, lai transportlīdzekļa vadītājs varētu vadīt transportlīdzekli ilgāk par pieļaujamo laiku bez atpūtas, kas noved pie satiksmes drošības un transportlīdzekļa vadītāja darba apstākļu pasliktināšanās. Tādējādi ir ieteicams nodrošināt, lai pārtraukumi ir paredzēti tā, lai varētu izvairīties no pārkāpumiem.
- (17) Šīs regulas mērķis ir uzlabot sociālos apstākļus darbiniekiem, uz kuriem tā attiecas, kā arī uzlabot vispārējo satiksmes drošību. Lai to panāktu, tā galvenokārt paredz noteikumus, kas attiecas uz maksimālo transportlīdzekļa vadīšanas laikposmu vienā dienā, vienā nedēļā un divu secīgu nedēļu laikposmā, kā arī noteikumus, kas liek transportlīdzekļu vadītājiem veikt regulāru iknedēļas atpūtas laikposmu vismaz reizi divās secīgās nedēļās, un noteikumus, ka paredz, ka ikdienas atpūtas laikposms nekādā ziņā nedrīkstētu būt īsāks par deviņām nepārtrauktām stundām. Tā kā šis noteikumu kopums garantē atbilstošu atpūtu, un ņemot vērā iepriekšējo gadu īstenošanas pieredzi, saīsinātu ikdienas atpūtas laikposmu kompensēšanas sistēma vairs nav nepieciešama.
- (18) Daudzas autopārvadājumu operācijas Kopienā kā brauciena daļu ietver transportu ar prāmi vai vilcienu. Tāpēc attiecībā uz šādām operācijām būtu jāparedz skaidri un atbilstīgi noteikumi par ikdienas atpūtas laikposmiem un pārtraukumiem.
- (19) Ņemot vērā pieaugumu pasažieru un kravu pārrobežu pārvadājumos, ir vēlams satiksmes drošības labā un, lai uzlabotu pārbaudes uz ceļiem un pārbaudes uzņēmumu telpās, ietvert transportlīdzekļa vadīšanas laikposmus, atpūtas laikposmus un pārtraukumus, kas veikti citās dalībvalstīs vai trešās valstīs, un noteikt vai atbilstīgie noteikumi ir pilnībā un pareizi ievēroti.

⁽¹⁾ OV L 370, 31.12.1985., 8. lpp. Regulā jaunākie grozījumi izdarīti ar Komisijas Regulu (EK) Nr. 432/2004 (OV L 71, 10.3.2004., 3. lpp.).

- (20) Transporta uzņēmumu atbildībai būtu jāattiecas vismaz uz tiem transporta uzņēmumiem, kas ir juridiskas vai fiziskas personas, un tā nedrīkstētu izslēgt vērsanos pret fiziskām personām, kuras ir šīs regulas noteikumu pārkāpumu izdarītāji, ierosinātāji vai līdzdalībnieki.
- (21) Transportlīdzekļu vadītāji, kuri strādā vairākos autotransporta uzņēmumos, sniedz katram uzņēmumam attiecīgu informāciju, lai tie varētu izpildīt savus pienākumus saskaņā ar šo regulu.
- (22) Lai veicinātu sociālo attīstību un uzlabotu satiksmes drošību, katra dalībvalsts saglabā tiesības pieņemt noteiktus atbilstīgus pasākumus.
- (23) Valstu atkāpēm vajadzētu atspoguļot izmaiņas autotransporta nozarē un attiekties vienīgi uz tiem elementiem, kurus pašlaik neskar konkurences spiediens.
- (24) Dalībvalstīm vajadzētu paredzēt noteikumus transportlīdzekļiem, kurus izmanto regulāriem pasažieru pārvadājumiem un kuru maršruta garums nepārsniedz 50 km. Šiem noteikumiem būtu jānodrošina attiecīga aizsardzība, nosakot pieļaujamās transportlīdzekļa vadīšanas laikposmus, obligātos pārtraukumus un atpūtas laikposmus.
- (25) Efektīvas piemērošanas dēļ ir vēlams, lai regulāros vietējos un starptautiskos pasažieru pārvadājumus pārbaudītu, izmantojot standarta reģistrācijas ierīces.
- (26) Dalībvalstīm būtu jāparedz noteikumi par sodiem, ko piemēro par šīs regulas pārkāpumiem, un jānodrošina, ka tos īsteno. Šiem sodiem ir jābūt efektīviem, proporcionāliem, preventīviem un nediskriminējošiem. Kopējā pasākumu klāstā, kas paredzēti dalībvalstīm, būtu jāiekļauj arī iespēja aizturēt transportlīdzekli, ja ir konstatēti nopietni pārkāpumi. Noteikumiem, kas ietverti šajā regulā attiecībā uz sodiem vai procesiem, nebūtu jāietekmē valstu tiesību aktus, kas attiecas uz pierādīšanas pienākumu.
- (27) Skaidras un efektīvas kontroles nolūkā ir vēlams nodrošināt vienvērtīgus noteikumus par transporta uzņēmumu atbildību un transportlīdzekļu vadītāju atbildību, ja pārkāpta šī regula. Šī atbildība var izpausties kā sods, civiltiesiskie vai administratīvie sodi, atkarībā no dalībvalsts.
- (28) Ņemot vērā to, ka šīs regulas mērķi – proti, paredzēt skaidrus kopīgus noteikumus par transportlīdzekļu vadīšanas laikposmiem, pārtraukumiem un atpūtas periodiem – nevar pietiekami labi sasniegt atsevišķās dalībvalstīs, un to, ka – ņemot vērā vajadzību pēc saskaņotas darbības – šo mērķi var labāk sasniegt Kopienas līmenī, Kopiena var pieņemt pasākumus saskaņā ar Līguma 5. pantā noteikto subsidiaritātes principu. Saskaņā ar minētajā pantā noteikto proporcionalitātes principu šajā regulā paredz vienīgi tos pasākumus, kas ir vajadzīgi šā mērķa sasniegšanai.
- (29) Šīs regulas īstenošanai vajadzīgie pasākumi būtu jāpieņem saskaņā ar Padomes Lēmumu 1999/468/EK (1999. gada 28. jūnijs), ar ko nosaka Komisijai piešķirto ieviešanas pilnvaru īstenošanas kārtību ⁽¹⁾.
- (30) Ņemot vērā to, ka noteikumi par apkalpes locekļu minimālo vecumu ir paredzēti Direktīvā 2003/59/EK ⁽²⁾ un ka tiem jābūt transponētiem līdz 2009. gadam, šajā regulā ir vajadzīgi tikai pārejas posma noteikumi par transportlīdzekļu vadītāju minimālo vecumu.
- (31) Regula (EEK) Nr. 3821/85 būtu jāgroza, lai precizētu transporta uzņēmumu un transportlīdzekļu vadītāju specifiskos pienākumus, kā arī lai veicinātu juridisko noteiktību un atvieglinātu transportlīdzekļa vadīšanas laikposmu un atpūtas laikposmu ierobežojumu piemērošanu pārbaudēs uz ceļa.
- (32) Regula (EEK) Nr. 3821/85 būtu jāgroza arī tāpēc, lai nodrošinātu juridisko noteiktību attiecībā uz digitālo tahogrāfu ieviešanas un vadītāja karšu pieejamības jaunajiem datumiem.
- (33) Reģistrācijas kontrolierīču ieviešana saskaņā ar Regulu (EK) Nr. 2135/98, tādējādi ļaujot elektroniski reģistrēt transportlīdzekļa vadītāja darbības vieta vadītāja kartē 28 dienu periodā un transportlīdzekļa darbības 365 dienu periodā, nākotnē pārbaudes uz ceļiem padarīs ātrākas un pilnīgākas.
- (34) Saskaņā ar Direktīvu 88/599/EEK ⁽³⁾ pārbaudes uz ceļiem attiecas tikai uz transportlīdzekļa ikdienas vadīšanas laikposmiem, ikdienas atpūtas laikposmiem un pārtraukumiem. Digitālo reģistrācijas kontrolierīču uzstādīšana ļaus transportlīdzekļa vadītāja un transportlīdzekļa datus saglabāt elektroniski, un datus varēs uz vietas elektroniski izvērtēt. Laika gaitā tam būtu jānodrošina iespēja veikt vienkāršas pārbaudes attiecībā uz regulārajiem un saīsinātajiem ikdienas atpūtas laikposmiem, kā arī attiecībā uz regulārajiem un saīsinātajiem iknedēļas atpūtas laikposmiem un kompensācijas atpūtu.

⁽¹⁾ OV L 184, 17.7.1999., 23. lpp.

⁽²⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2003/59/EK (2003. gada 15. jūlijs) par dažu kravu vai pasažieru pārvadāšanai paredzētu autotransporta līdzekļu vadītāju sākotnējās kvalifikācijas iegūšanu un periodisku apmācību, par Padomes Regulas (EEK) Nr. 3820/85 un Padomes Direktīvas 91/439/EEK grozīšanu un Padomes Direktīvas 76/914/EEK atcelšanu (OV L 226, 10.9.2003., 4. lpp.). Direktīvā grozījumi izdarīti ar Padomes Direktīvu 2004/66/EK (OV L 168, 1.5.2004., 35. lpp.).

⁽³⁾ Padomes 1988. gada 23. novembra Direktīva 88/599/EEK par standarta pārbaudes procedūram, lai īstenotu Padomes Regulu (EEK) Nr. 3820/85 par dažu sociālās jomas tiesību aktu saskaņošanu attiecībā uz autotransportu un Regulu (EEK) Nr. 3821/85 par reģistrācijas kontrolierīcēm, ko izmanto autotransportā (OV L 352, 29.11.1988., 55. lpp.).

- (35) Pieredze rāda, ka šīs regulas noteikumu ievērošanu un jo īpaši noteiktā maksimālā divu secīgu nedēļu transportlīdzekļa vadīšanas laikposma ievērošanu var nodrošināt tikai tad, ja pārbaudēs uz ceļiem tiek veikta pareiza un efektīva kontrole attiecībā uz visu minēto laikposmu.
- (36) Tiesisko noteikumu piemērošanai attiecībā uz digitālajiem tahogrāfiem vajadzētu būt saskaņā ar šo regulu, lai varētu sasniegt labāko efektivitāti dažu sociālās jomas noteikumu kontrolē un īstenošanā autotransporta jomā.
- (37) Skaidrības un racionalizācijas nolūkos, Regula (EEK) Nr. 3820/1985 būtu jāatceļ un jāaizstāj ar šo regulu,

IR PIEŅĒMUŠI ŠO REGULU.

I NODAĻA

IEVADA NOTEIKUMI

1. pants

Šī regula paredz noteikumus par transportlīdzekļu vadīšanas laikposmiem, pārtraukumiem un atpūtas laikposmiem transportlīdzekļu vadītājiem, kas veic kravu un pasažieru autopārvadājumus, lai saskaņotu konkurences apstākļus starp iekšzemes pārvadājumu veidiem, jo īpaši autopārvadājumu nozarē, un lai uzlabotu darba apstākļus un satiksmes drošību. Šīs regulas noteikumu mērķis ir arī attīstīt uzlabotu uzraudzības un ieviešanas praksi dalībvalstīs un uzlabot darba praksi autopārvadājumu jomā.

2. pants

1. Šī regula attiecas uz pārvadājumiem ar:

- transportlīdzekļiem, kurus izmanto kravu pārvadājumiem un kuru maksimālā pieļaujamā masa, ieskaitot piekabi vai puspiekabi, pārsniedz 3,5 tonnas; vai
- pasažieru pārvadāšanai paredzētiem transportlīdzekļiem, kuru konstrukcijas īpašības un aprīkojums ir piemērots vairāk kā deviņu personu pārvadāšanai, ieskaitot transportlīdzekļa vadītāju, un kas ir paredzēti šādam mērķim.

2. Neatkarīgi no transportlīdzekļa reģistrācijas valsts, šī regula attiecas uz autotransporta pārvadājumiem, ko veic:

- tikai Kopienā; un
- starp Kopienas, Šveici un valstīm, kas ir Eiropas Ekonomikas zonas līguma Līgumslēdzējas puses.

3. Eiropas Līgums par transportlīdzekļu apkalpju darbu starptautiskajos autopārvadājumos, (AETR) šīs regulas vietā attiecas uz starptautiskajiem autopārvadājumiem, kuru daļa tiek veikta teritorijā, kas atrodas ārpus 2. punktā minētajām zonām, ar:

- transportlīdzekļiem, kas reģistrēti Kopienā vai valstīs, kas ir AETR Līgumslēdzējas puses, visa brauciena laikā;

- transportlīdzekļiem, kuri reģistrēti trešās valstīs, kas nav AETR Līgumslēdzējas puses, tikai tajā brauciena posmā, kurš veikts Kopienas teritorijā, vai to valstu teritorijā, kas ir AETR Līgumslēdzējas puses.

AETR noteikumi būtu jāsaskaņo ar šīs regulas noteikumiem tā, lai galvenie šīs regulas noteikumi ar AETR starpniecību attiektos uz šādiem transportlīdzekļiem jebkurā brauciena posmā, kas veikts Kopienas teritorijā.

3. pants

Šī regula neattiecas uz pārvadājumiem ar:

- transportlīdzekļiem, ko izmanto regulāriem pasažieru pārvadājumiem, ja minētajā pakalpojumā ietvertā maršruta garums nepārsniedz 50 kilometrus;
- transporta līdzekļiem, kuru maksimālais atļautais ātrums nepārsniedz 40 kilometrus stundā;
- transportlīdzekļiem, kas pieder vai ko bez transportlīdzekļa vadītāja nomā bruņotie spēki, civilās aizsardzības dienesti, ugunsdzēsības dienesti vai sabiedriskās kārtības uzturēšanas spēki, ja pārvadājuma veikšana izriet no šo dienestu uzdevumiem un ir to kontrolē;
- transportlīdzekļiem, ko izmanto ārkārtas situācijās un glābšanas operācijās, tostarp transportlīdzekļiem, ko izmanto humānās palīdzības kravu nekomerciāliem pārvadājumiem;
- specializētiem transportlīdzekļiem, ko izmanto medicīnas vajadzībām;
- specializētiem avārijas transportlīdzekļiem, kas darbojas 100 km rādiusā ap to bāzes vietu;
- transportlīdzekļiem, ko testē uz ceļa tehniskās attīstības, remonta vai uzturēšanas nolūkā, kā arī jauniem un pārbūvētiem transportlīdzekļiem, kas vēl nav ekspluatācijā;
- transportlīdzekļiem vai transportlīdzekļu kombinācijām ar maksimālo pieļaujamo masu, kas nepārsniedz 7,5 tonnas, un kas tiek izmantoti nekomerciāliem kravu pārvadājumiem;
- komerciāliem transportlīdzekļiem, kam ir vēsturisks statuss saskaņā ar tās dalībvalsts tiesību aktiem, kurā tie tiek ekspluatēti, un kas tiek izmantoti nekomerciāliem pasažieru vai kravu pārvadājumiem.

4. pants

Šajā regulā:

- a) “autopārvadājums” nozīmē jebkuru daļēji vai tikai pa publiski pieejamu ceļu veiktu braucienu ar transportlīdzekli – piekrautu vai nē – ko izmanto, lai pārvadātu pasažierus vai kravu;
- b) “transportlīdzeklis” nozīmē mehānisko transportlīdzekli, vilcēju, piekabi un puspiekabi, vai šo transportlīdzekļu kombināciju, kas definēta šādi:
- “mehāniskais transportlīdzeklis” – jebkurš mehāniskais pašgājējs transportlīdzeklis, kas pārvietojas pa autoceļu, bet kas nebrauc pa sliedēm, un ko izmanto pasažieru vai kravu pārvadāšanai,
 - “vilcējs” – jebkurš mehāniskais pašgājējs transportlīdzeklis, kas pārvietojas pa autoceļu, bet kas nebrauc pa sliedēm, un kas paredzēts piekabju, puspiekabju, agregātu vai mehānismu vilkšanai, stumšanai vai pārvietošanai,
 - “piekabe” – jebkurš transportlīdzeklis, kas paredzēts savienošanai ar mehānisko transportlīdzekli vai vilcēju,
 - “puspiekabe” – piekabe bez priekšējās ass, ko savieno tā, ka nozīmīgu tās svara un tās kravas svara daļu nes vilcējs vai mehāniskais transportlīdzeklis;
- c) “transportlīdzekļa vadītājs” nozīmē jebkuru personu, kas vada transportlīdzekli pat īsu laikposmu vai kas atbilstīgi viņa pienākumiem tiek vesta transportlīdzeklī, lai vajadzības gadījumā varētu to vadīt;
- d) “pārtraukums” nozīmē jebkuru laikposmu, kura laikā transportlīdzekļa vadītājs nedrīkst vadīt transportlīdzekli vai veikt kādu citu darbu un kurš tiek izmantots tikai spēku atgūšanai;
- e) “cits darbs” nozīmē jebkādas darbības, kas tiek definētas kā darba laiks Direktīvas 2002/15/EK 3. panta a) apakšpunktā un kas nav “transportlīdzekļa vadīšana”, tostarp jebkuru darbu tam pašam vai citam darba devējam transporta nozarē vai ārpus tās;
- f) “atpūta” nozīmē jebkuru nepārtrauktu laikposmu, kuru transportlīdzekļa vadītājs var brīvi izmantot pēc saviem ieskatiem;
- g) “ikdienas atpūtas laikposms” nozīmē ikdienas laikposmu, ko transportlīdzekļa vadītājs drīkst brīvi izmantot pēc saviem ieskatiem un kas ietver “regulāru ikdienas atpūtas laikposmu” un “saīsinātu ikdienas atpūtas laikposmu”:
- “regulārs ikdienas atpūtas laikposms” nozīmē jebkuru vismaz 11 stundas ilgu nepārtrauktu atpūtu. Pārmaiņus, šo regulāro ikdienas atpūtas laikposmu var ņemt divos atsevišķos laikposmos, no kuriem pirmais ir vismaz 3 stundas ilgs nepārtraukts laikposms un otrais – vismaz 9 stundas ilgs nepārtraukts laikposms,
 - “saīsināts ikdienas atpūtas laikposms” nozīmē jebkuru atpūtas laikposmu, kas ir vismaz 9 stundas, bet mazāk kā 11 stundas;
- h) “iknedēļas atpūtas laikposms” nozīmē nedēļas laikposmu, ko transportlīdzekļa vadītājs drīkst brīvi izmantot pēc saviem ieskatiem un kas ietver “regulāru iknedēļas atpūtas laikposmu” un “saīsinātu iknedēļas atpūtas laikposmu”:
- “regulārs iknedēļas atpūtas laikposms” nozīmē jebkuru atpūtu, kas ir vismaz 45 stundas,
 - “saīsināts iknedēļas atpūtas laikposms” nozīmē jebkuru atpūtu, kas ir mazāk nekā 45 stundas un ko saskaņā ar 8. panta 6. punkta nosacījumiem var saīsināt līdz, mazākais, 24 secīgām stundām;
- i) “nedēļa” nozīmē laikposmu no pirmdienas plkst. 00.00 līdz svētdienas plkst. 24.00;
- j) “transportlīdzekļa vadīšanas laiks” nozīmē transportlīdzekļa vadīšanas darbības ilgumu, ko reģistrē:
- automātiski vai pusautomātiski ar reģistrācijas kontrolierīcēm, kā noteikts Regulas (EEK) Nr. 3821/85 1. un 1.B pielikumā; vai
 - ar roku, kā noteikts Regulas (EEK) Nr. 3821/85 16. panta 2. punktā;
- k) “transportlīdzekļa ikdienas vadīšanas laiks” nozīmē kopējo uzkrāto transportlīdzekļa vadīšanas laiku starp viena ikdienas atpūtas laikposma beigām un otra ikdienas atpūtas laikposma sākumu, vai starp ikdienas atpūtas laikposmu un iknedēļas atpūtas laikposmu;
- l) “transportlīdzekļa iknedēļas vadīšanas laiks” nozīmē nedēļas laikā kopā uzkrāto transportlīdzekļa vadīšanas laiku;
- m) “maksimālā pieļaujamā masa” nozīmē maksimālo atļauto piekrauta transportlīdzekļa masu, ar kādu to var ekspluatēt;
- n) “regulārie pasažieru pārvadājumi” nozīmē iekšzemes un starptautiskus pakalpojumus, kā noteikts 2. pantā Pado- mes Regulā (EEK) Nr. 684/92 (1992. gada 16. marts) par kopējiem noteikumiem attiecībā uz starptautiskiem pasažieru pārvadājumiem ar autobusiem ⁽¹⁾;
- o) “pārvadājums ar vairākiem transportlīdzekļa vadītājiem” ir stāvoklis, kad katrā transportlīdzekļa vadīšanas laikposmā starp jebkuriem diviem secīgiem ikdienas atpūtas laikposmiem vai starp ikdienas atpūtas laikposmu un iknedēļas atpūtas laikposmu transportlīdzeklī ir vismaz divi transportlīdzekļa vadītāji, kas var vadīt transportlīdzekli. Veicot pārvadājumu ar vairākiem transportlīdzekļa vadītājiem, pirmajā stundā vēl viena vai vairāku vadītāju klātbūtne ir vēlama, bet pārējā laikposmā tā ir obligāta;

⁽¹⁾ OV L 74, 20.3.1992., 1. lpp. Regulā jaunākie grozījumi izdarīti ar 2003. gada Pievienošanās aktu.

- p) "transporta uzņēmums" nozīmē jebkuru fizisku vai juridisku personu, jebkuru cilvēku asociāciju vai grupu, kas nav juridiska persona, vienalga vai peļņu gūstošu, vai nē, vai kādu oficiālu struktūru, kas vai nu ir juridiska persona, vai ir atkarīga no iestādes, kas ir juridiska persona, kas iesaistīta autopārvadājumos neatkarīgi no tā, vai tie ir komercpārvadājumi, vai pašpārvadājumi;
- q) "transportlīdzekļa vadīšanas laikposms" nozīmē uzkrāto transportlīdzekļa vadīšanas laikposmu kopš brīža, kad transportlīdzekļa vadītājs uzsāk transportlīdzekļa vadīšanu pēc atpūtas laikposma vai reglamentētā pārtraukuma, līdz brīdim, kamēr viņš paņem atpūtas laikposmu vai reglamentēto pārtraukumu. Transportlīdzekļa vadīšanas laikposms var būt pārtraukts vai pārtraukts.

II NODAĻA

APKALPE, VADĪŠANAS LAIKPOSMI, PĀRTRAUKUMI UN ATPŪTAS LAIKPOSMI

5. pants

- Transportlīdzekļu vadītāju minimālais vecums ir 18 gadi.
- Transportlīdzekļu vadītāju palīgu minimālais vecums ir 18 gadi. Tomēr dalībvalstis var samazināt transportlīdzekļu vadītāju palīgu minimālo vecumu līdz 16 gadiem, ar noteikumu, ka:
 - transporta operācijas tiek veiktas vienā dalībvalstī līdz 50 kilometru rādiusā no vietas, kur bāzēts transportlīdzeklis, ieskaitot vietējos administratīvos apgabālus, kuru centri atrodas apgabalā, ko ietver šis rādiuss;
 - to dara arodmaģību nolūkā; un
 - ir ievēroti ierobežojumi, ko nodarbinātības jomā paredz attiecīgās dalībvalsts tiesību akti.

6. pants

- Ikdienas transportlīdzekļa vadīšanas laikposms nepārsniedz 9 stundas.

Tomēr ikdienas transportlīdzekļa vadīšanas laikposmu var pagarināt līdz, ilgākais, 10 stundām ne vairāk kā divreiz vienā nedēļā.

- Iknedēļas transportlīdzekļa vadīšanas laikposms nepārsniedz 56 stundas un nepārsniedz maksimālo iknedēļas darba laiku, kas noteikts Direktīvā 2002/15/EK.
- Kopējais uzkrātais transportlīdzekļa vadīšanas laikposms divu secīgu nedēļu laikā nepārsniedz 90 stundas.
- Ikdienas un iknedēļas transportlīdzekļa vadīšanas laikposms ietver visu transportlīdzekļa vadīšanas laikposmu Kopienas vai trešās valsts teritorijā.

5. Transportlīdzekļa vadītājs kā citu darbu atzīmē jebkuru laikposmu, kas pavadīts, kā aprakstīts 4. panta e) punktā, kā arī jebkuru laikposmu, kas pavadīts, veicot komercpārvadājumu ar transportlīdzekli, uz ko neattiecas šī regula, kā arī atzīmē jebkuru pieejamības laikposmu kopš viņa pēdējā ikdienas vai iknedēļas atpūtas laikposma saskaņā ar Regulas (EEK) Nr. 3821/85 15. panta 3. punkta c) apakšpunktu. Šo ierakstu veic vai nu ar roku uz reģistrācijas diagrammas vai izdrukas, vai izmantojot manuālās ievadīšanas iespējas, kas ir reģistrācijas kontrolierīcēm.

7. pants

Pēc četrarpus transportlīdzekļa vadīšanas stundām transportlīdzekļa vadītājs ņem vismaz 45 minūšu pārtraukumu, izņemot gadījumu, ja viņš sāk atpūtas laikposmu.

Šo pārtraukumu var aizstāt ar vismaz 15 minūšu ilgu pārtraukumu, kam seko vismaz 30 minūšu ilgs pārtraukums, kas katrs sadalīts visā laikposmā tā, lai atbilstu pirmās daļas noteikumiem.

8. pants

1. Transportlīdzekļa vadītājam ir ikdienas un iknedēļas atpūtas laikposmi.

2. Katrā 24 stundu laikposmā pēc iepriekšējā ikdienas vai iknedēļas atpūtas laikposma beigām transportlīdzekļa vadītājam ir jāņem jauns ikdienas atpūtas laikposms.

Ja 24 stundu laikā ikdienas atpūtas laikposms ir vismaz 9 stundas, bet mazāk kā 11 stundas, tad attiecīgo atpūtas laikposmu uzskata par saīsinātu ikdienas atpūtas laikposmu.

3. Ikdienas atpūtas laikposmu var pagarināt, lai tas sasniegtu regulāru iknedēļas atpūtas laikposmu vai saīsinātu iknedēļas atpūtas laikposmu.

4. Transportlīdzekļa vadītājam drīkst būt, lielākais, trīs saīsināti ikdienas atpūtas laikposmi starp jebkuriem diviem iknedēļas atpūtas laikposmiem.

5. Atkāpjoties no 2. punkta, 30 stundu laikā no ikdienas vai iknedēļas atpūtas laikposma beigām transportlīdzekļa vadītājam, kurš iesaistīts pārvadājumā ar vairākiem transportlīdzekļa vadītājiem, ir jāņem jauns ikdienas atpūtas laikposms, kas ir vismaz 9 stundas.

6. Jebkurās divās secīgās nedēļās transportlīdzekļa vadītājs paņem vismaz:

— divus regulārus iknedēļas atpūtas laikposmus, vai

— vienu regulāru iknedēļas atpūtas laikposmu un vienu saīsinātu iknedēļas atpūtas laikposmu, kas ir vismaz 24 stundas. Tomēr saīsinājumu kompensē ar atbilstoši ilgu atpūtu, kas paņemta pirms trešās nedēļas beigām, kura seko attiecīgajai nedēļai.

Iknedēļas atpūtas laikposms sākas ne vēlāk kā sešu 24 stundu periodu beigās no iepriekšējā iknedēļas atpūtas laikposma beigām.

7. Jebkuru atpūtu, kas ir ņemta kā kompensācija saīsināta iknedēļas atpūtas laikposma vietā, ņem kopā ar atpūtas laikposmu, kura ilgums ir vismaz deviņas stundas.

8. Ja transportlīdzekļa vadītājs to vēlas, ikdienas atpūtas laikposmus un saīsinātus iknedēļas atpūtas laikposmus ārpus bāzes vietas var ņemt transportlīdzeklī, ja vien tas ir aprīkots ar guļamvietu katram transportlīdzekļa vadītājam un ja tas nav kustībā.

9. Iknedēļas atpūtas laikposmu, kas sākas vienā nedēļā un turpinās nākamajā nedēļā, var pieskaitīt jebkurai no šīm nedēļām, bet ne abām.

9. pants

1. Atkāpjoties no 8. panta, ja transportlīdzekļa vadītājs pavada transportlīdzekli, ko pārvalda ar prāmi vai vilcienu, un viņš paņem regulāro ikdienas atpūtas laikposmu, tad šo laikposmu drīkst pārtraukt ne vairāk kā divas reizes, ar citām darbībām, kas kopumā nepārsniedz vienu stundu. Regulārā ikdienas atpūtas laikposmā, kas minēts 1. punktā, transportlīdzekļa vadītājam jābūt pieejamai guļavietai vai kušetei.

2. Laiku, ko pavada, dodoties uz kādu vietu, lai pārņemtu tāda transportlīdzekļa vadību, kas ir šīs regulas darbības jomā, vai atgriežoties no šādas vietas, ja šis transportlīdzeklis neatrodas ne transportlīdzekļa vadītāja mājās, ne arī darba devēja darbības centrā, kur transportlīdzekļa vadītājs parasti atrodas, neskaita kā atpūtu vai pārtraukumu, izņemot gadījumus, kad transportlīdzekļa vadītājs atrodas uz prāmja vai vilcienā un viņam ir pieejama guļavietā vai kušete.

3. Laiku, kad transportlīdzekļa vadītājs vada, transportlīdzekli, uz kuru neattiecas šīs regulas darbības joma, dodoties uz transportlīdzekli, uz kuru attiecas šīs regulas darbības joma, vai no tā, ja šis transportlīdzeklis neatrodas transportlīdzekļa vadītāja mājās vai darba devēja darbības centrā, kur transportlīdzekļa vadītājs parasti atrodas, skaita kā citu darbu.

III NODAĻA

TRANSPORTA UZŅĒMUMU ATBILDĪBA

10. pants

1. Transporta uzņēmums nedrīkst transportlīdzekļu vadītājiem, kurus tas nodarbina vai kuri ir tā rīcībā, maksāt atalgojumu, prēmiju vai algas piemaksu, tostarp par rādītājiem, kas saistīti ar nobraukto attālumu un/vai pārvaldātās kravas daudzumu, izņemot gadījumus, kad šāda samaksa neapdraud satiksmes drošību un/vai neveicina šīs regulas pārkāpšanu.

2. Transporta uzņēmums organizē 1. punktā minēto transportlīdzekļu vadītāju darbu tā, lai transportlīdzekļu vadītāji varētu ievērot Regulu (EEK) Nr. 3821/85 un šīs regulas II nodaļu. Transporta uzņēmums dod transportlīdzekļu vadītājiem atbilstīgus norādījumus un veic regulāras pārbaudes, lai nodrošinātu, ka tiek ievērota Regulas (EEK) Nr. 3821/85 un šīs regulas II nodaļa.

3. Transporta uzņēmums ir atbildīgs par pārkāpumiem, ko ir izdarījuši uzņēmuma transportlīdzekļu vadītāji, pat ja pārkāpums ir izdarīts citā dalībvalstī vai kādā trešā valstī.

Neierobežojot dalībvalstu tiesības noteikt, ka transporta uzņēmumiem ir pilna atbildība, dalībvalsts var padarīt šo atbildību nosacītu, ja uzņēmums ir pārkāpis 1. un 2. punktu. Dalībvalsts atzīst jebkuru pierādījumu, kas pierāda, ka transporta uzņēmumu nevar pamatoti atzīt par atbildīgu par pārkāpumiem.

4. Uzņēmumi, kravu nosūtītāji, ekspeditori, ceļojumu operatori, galvenie uzņēmēji, apakšuzņēmēji un transportlīdzekļu vadītāju aģentūras nodrošina, ka līgumiski noteiktie pārvaldājumu grafiki ir saskaņā ar šīs regulas noteikumiem.

5. a) Transporta uzņēmums, kas izmanto transportlīdzekļus, kuri aprīkoti ar reģistrācijas kontrolierīcēm, kas atbilst Regulas (EEK) Nr. 3821/85 I B pielikumam, un uz kuriem attiecas šī regula, nodrošina:

i) ka visi dati tiek lejupielādēti no transportlīdzekļa datu saglabāšanas ierīces un vadītāja kartes tik bieži, kā to pieprasa dalībvalsts, un ka attiecīgie dati tiek lejupielādēti biežāk, lai nodrošinātu, ka tiek lejupielādēti visi dati par darbībām, ko ir veicis uzņēmums vai kas ir veiktas uzņēmuma labā;

ii) ka visi dati, kas lejupielādēti gan no transportlīdzekļa datu saglabāšanas ierīces, gan vadītāja kartes, tiek saglabāti vismaz divpadsmit mēnešus pēc to ierakstīšanas, un ka gadījumā, ja šādus datus pieprasa inspektors, tie ir pieejami vai nu tieši, vai attālināti;

b) šajā punktā terminu "lejupielādēšana" interpretē saskaņā ar definīciju, kas paredzēta Regulas (EEK) Nr. 3821/85 I B pielikuma I nodaļas s). punktā;

c) Komisija saskaņā ar 24. panta 2. punktā minēto procedūru var noteikt maksimālo laikposmu, kādā saskaņā ar a) punkta i) apakšpunktu ir jāveic attiecīgo datu lejupielādēšana.

IV NODAĻA

IZŅĒMUMI

11. pants

Attiecībā uz tās teritorijā veiktiem autopārvaldājumiem katra dalībvalsts var noteikt ilgākus minimālos pārtraukumus vai īsākus maksimālos transportlīdzekļa vadīšanas laikposmus par tiem, kas noteikti no 6. līdz 9. pantā. To darot, dalībvalstis ņem vērā attiecīgos koplīgumus vai citas vienošanās starp sociālajiem partneriem. Tomēr šīs regulas noteikumi attiecas uz transportlīdzekļu vadītājiem, kas iesaistīti starptautiskās transporta operācijās.

12. pants

Lai ļautu transportlīdzekļa vadītājam sasniegt atbilstīgu apstāšanās vietu, ar noteikumu, ka nav apdraudēta satiksmes drošība, transportlīdzekļa vadītājs var atkāpties no šīs regulas noteikumiem, kas noteikti no 6. līdz 9. pantā tiktāl, ciktāl tas nepieciešams personu, transportlīdzekļa vai tā kravas drošībai. Vēlākais, pēc ierašanās piemērotā apstāšanās vietā transportlīdzekļa vadītājs manuāli norāda šīs atkāpšanās iemeslus reģistrācijas kontrolierīces reģistrācijas diagrammā vai reģistrācijas kontrolierīces izdrukā, vai savā darba žurnālā.

13. pants

1. Nodrošinot, ka netiek apdraudēti 1. pantā izklāstītie mērķi, katra dalībvalsts var savā teritorijā vai, ar attiecīgās valsts piekrišanu, citas dalībvalsts teritorijā pieļaut izņēmumus attiecībā uz 5. līdz 9. pantu un piemērot šādus izņēmumus saskaņā ar individuāliem nosacījumiem, izņēmumus attiecinot uz pārvadājumiem ar:

- a) transportlīdzekļiem, kuri pieder valsts iestādēm vai kurus tās bez transportlīdzekļa vadītāja nomā autopārvadājumu veikšanai, nekonkurējot ar privātiem transporta uzņēmumiem;
- b) transportlīdzekļiem, kurus izmanto vai bez transportlīdzekļa vadītāja nomā lauksaimniecības, dārzniecības, mežsaimniecības, zemkopības un zivsaimniecības uzņēmumi, lai preces, kas saistītas ar to komercdarbību, pārvadātu 100 kilometru rādiusā no transportlīdzekļa bāzes vietas, kas ir kā daļa no to komercdarbības;
- c) vilcējiem, kurus izmanto lauksaimniecības un mežsaimniecības darbos, kas veikti līdz 100 kilometru rādiusā no vietas, kur bāzēts uzņēmums, kuram pieder transportlīdzeklis vai kurš to nomā;
- d) transportlīdzekļiem vai transportlīdzekļu kombinācijām, kuru maksimālā pieļaujamā masa nepārsniedz 7,5 tonnas un kurus izmanto:
 - vispārējo pakalpojumu sniedzēji, kā noteikts 2. panta 13. punktā Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā 97/67/EK (1997. gada 15. decembris) par kopīgiem noteikumiem Kopienas pasta pakalpojumu iekšējā tirgus attīstībai un pakalpojumu kvalitātes uzlabošanai ⁽¹⁾, lai piegādātu sūtījumus kā vispārēju pakalpojuma daļu; vai
 - to materiālu, iekārtu vai mehānismu pārvadāšanai, kurus transportlīdzekļa vadītājs izmanto darba veikšanā.

Šādus transportlīdzekļus izmanto tikai 50 kilometru rādiusā no uzņēmuma bāzes vietas un ar nosacījumu, ka transportlīdzekļa vadīšana nav transportlīdzekļa vadītāja pamatnodarbošanās;

- e) transportlīdzekļiem, ko izmanto vienīgi uz salām, kuru platība nepārsniedz 2 300 kvadrātkilometrus un kuras nav savienotas ar pārējo valsts teritoriju ar tiltu, braslu vai tuneli, ko var izmantot mehāniski transportlīdzekļi;
- f) transportlīdzekļiem, kurus izmanto, lai pārvadātu kravas līdz 50 kilometru rādiusā no vietas, kur bāzēts uzņēmums, kuri darbojas ar dabasgāzi vai sašķidrināto gāzi, vai elektrību, un kuru maksimālā pieļaujamā masa, ieskaitot piekabes vai puspiekabes, nepārsniedz 7,5 tonnas;
- g) transportlīdzekļiem, kurus izmanto transportlīdzekļa vadīšanas mācībām un eksāmeņiem, lai iegūtu transportlīdzekļa vadītāja apliecību vai transportlīdzekļa vadītāja profesionālās kompetences sertifikātu, ar nosacījumu, ka tie netiek izmantoti komerciālai kravu vai pasažieru pārvadāšanai;
- h) transportlīdzekļiem, ko izmanto saistībā ar kanalizāciju, plūdu novēršanu, ūdens, gāzes un elektrības sistēmas uzturēšanas pakalpojumiem, ceļu uzturēšanu un pārraudzību, sadzīves atkritumu savākšanu un pārstrādi, telegrāfa un tālruņa pakalpojumiem, radio un televīzijas pārraidīšanu un radio un televīzijas pārraidītāju un uztvērēju noteikšanu;
- i) transportlīdzekļiem, kas aprīkoti ar 10 līdz 17 sēdvietām un ko izmanto vienīgi nekomerciāliem pasažieru pārvadājumiem;
- j) specializētiem transportlīdzekļiem, kas pārvadā cirku un atrakciju parku aprīkojumu;
- k) speciāli aprīkotiem pārvietojamu projektu transportlīdzekļiem, kuri – kad tie neatrodas kustībā – primāri tiek izmantoti kā izglītojošiem nolūkiem;
- l) transportlīdzekļiem, ko izmanto piena savākšanai no fermām un piena tvertņu vai dzīvnieku ēdināšanai paredzētu piena produktu nogādei atpakaļ fermās;
- m) specializētiem transportlīdzekļiem, kas pārvadā naudu un/vai vērtslīetas;
- n) transportlīdzekļiem, kurus izmanto, lai pārvadātu dzīvnieku atkritumus vai ķermeņus, ko nav paredzēts izmantot cilvēku patēriņam;
- o) transportlīdzekļiem, kurus izmanto tika uz ceļiem, kas atrodas tādās vietās, kā ostas un dzelzceļa termināli;
- p) transportlīdzekļiem, ko izmanto, lai pārvadātu dzīvus dzīvniekus no saimniecībām uz vietējiem tirgiem un atpakaļ vai no tirgiem uz vietējām kautuvēm 50 km rādiusā.

⁽¹⁾ OV L 15, 21.1.1998., 14. lpp. Direktīvā jaunākie grozījumi izdarīti ar Regulu (EK) Nr. 1882/2003 (OV L 284, 31.10.2003., 1. lpp.).

2. Dalībvalstis informē Komisiju par izņēmumiem, kas piešķirti saskaņā ar 1. punktu, un Komisija tos paziņo pārējām dalībvalstīm.

3. Dalībvalstis pēc Komisijas atļaujas savā teritorijā var piešķirt minimālus izņēmumus no šīs regulas noteikumu piemērošanas transportlīdzekļiem, ko izmanto noteiktos apgabalos, kur iedzīvotāju blīvums ir mazā kā 5 cilvēki uz kvadrātkilometru, ja šādi izņēmumi neapdraud 1. pantā izklāstītos mērķus un ja tiek nodrošināta transportlīdzekļu vadītāju atbilstoša aizsardzība, šādos gadījumos:

- attiecībā uz regulāriem iekšzemes pasažieru pārvadājumiem, ja to sarakstus ir apstiprinājušas attiecīgās iestādes (šādos gadījumos ir atļauti izņēmumi vienīgi attiecībā uz pārtraukumiem); un
- attiecībā uz kravu iekšzemes autopārvadājumiem, kurus veic kā pašpārvadājumus vai komercpārvadājumus un kuriem nav ietekmes uz vienoto tirgu, un kuri ir nepieciešami, lai saglabātu konkrētus ražošanas sektorus attiecīgajā teritorijā, un ja šīs regulas izņēmuma noteikumi paredz ierobežojošu rādiusu līdz 100 km.

Autopārvadājumi saskaņā ar šo izņēmumu var ietvert braucienu uz apvidu, kur iedzīvotāju blīvums ir 5 vai vairāk cilvēki uz kvadrātkilometru, vienīgi tāpēc, lai beigtu vai sāktu ceļojumu. Visiem šādiem pasākumiem ir jābūt pēc būtības un apjoma proporcionāliem.

14. pants

1. Nodrošinot, ka šādi izņēmumi nopietni neapdraud 1. pantā izklāstītos mērķus, dalībvalstis, saņemot Komisijas atļauju, var piešķirt izņēmumus no šīs regulas 6. līdz 9. panta, tostarp attiecībā uz pārvadājumiem, kas tiek veikti ārkārtas apstākļos.

2. Steidzamos gadījumos dalībvalstis var piešķirt pagaidu izņēmumu uz laiku, kas nepārsniedz 30 dienas, tūlīt to darot zināmu Komisijai.

3. Komisija pārējām dalībvalstīm paziņo par jebkuriem izņēmumiem, kas piešķirti saskaņā ar šo pantu.

15. pants

Dalībvalstis nodrošina, ka 3. panta a) punktā minēto transportlīdzekļu vadītājiem piemēro attiecīgās valsts tiesību aktus, kas nodrošina atbilstīgu aizsardzību saistībā ar pieļaujamajiem transportlīdzekļu vadīšanas laikposmiem, obligātajiem pārtraukumiem un atpūtas laikposmiem.

V NODAĻA

KONTROLES PROCEDŪRAS UN SODI

16. pants

1. Gadījumā, ja transportlīdzeklis nav aprīkots ar reģistrācijas kontrolierīcēm, kā noteikts Regulā (EEK) Nr. 3821/85, tad šā panta 2. un 3. punktu piemēro attiecībā uz:

- a) regulāriem iekšzemes pasažieru pārvadājumiem; un

- b) regulāriem starptautiskiem pasažieru pārvadājumiem, kuru maršruta galapunkti atrodas 50 kilometru attālumā taisnā līnijā no divu dalībvalstu robežas un kuru maršruta garums nepārsniedz 100 kilometru.

2. Transporta uzņēmums izveido darba žurnālu un pakalpojumu grafiku, darba žurnālā norāda katra transportlīdzekļa vadītāja vārdu, bāzes vietu un iepriekš izveidotu sarakstu dažādiem transportlīdzekļa vadīšanas laikposmiem, citam darbam, pārtraukumiem un pieejamībai.

Katram transportlīdzekļa vadītājam, kam uzticēts sniegt 1. punktā minētos pakalpojumus, līdzi jābūt izrakstam no darba žurnāla un kustības saraksta kopijai.

3. Darba žurnāls:

- a) ietver visus datus, kas minēti 2. punktā, par minimālo laikposmu, kas aptver vismaz iepriekšējās 28 dienas; šos datus regulāri atjaunina ik pēc noteikta laika, kas nav ilgāks par vienu mēnesi;

- b) tiek parakstīts, un to dara transporta uzņēmuma vadītājs vai persona, kas pilnvarota viņu pārstāvēt;

- c) tiek glabāts transporta uzņēmumā vienu gadu pēc tajā ietvertā laikposma beigām. Transporta uzņēmums izsniedz darba žurnāla izrakstu attiecīgajiem transportlīdzekļu vadītājiem pēc viņu pieprasījuma; un

- d) pēc pieprasījuma tiek uzrādīts un nodots pilnvarotajam inspektoram.

17. pants

1. Dalībvalstis, kas izmanto standarta formas, kuras noteiktas Lēmumā 93/173/EEK⁽¹⁾, nepieciešamo informāciju dara zināmu Komisijai, lai tā reizi divos gados varētu sagatavot ziņojumu par šīs regulas un Regulas (EEK) Nr. 3821/85 piemērošanu un attīstību attiecīgajās jomās.

2. Šo informāciju paziņo Komisijai ne vēlāk kā 30. septembrī tajā gadā, kas ir pēc attiecīgā divu gadu laikposma.

3. Ziņojumā norāda, kā izmantoti 13. pantā noteiktie izņēmumi.

4. Komisija ziņojumu nosūta Eiropas Parlamentam un Padomei 13 mēnešos pēc attiecīgā divu gadu laikposma beigām.

⁽¹⁾ OV L 72, 25.3.1993., 33. lpp.

18. pants

Dalībvalstis pieņem pasākumus, kas varētu būt vajadzīgi šīs regulas īstenošanai.

19. pants

1. Dalībvalstis paredz noteikumus par sodiem, ko piemēro par šīs regulas un Regulas (EEK) Nr. 3821/85 pārkāpumiem, un nodrošina, ka tie tiek īstenoti. Šiem sodiem ir jābūt efektīviem, samērīgiem, preventīviem un nediskriminējošiem. Par šīs regulas un Regulas (EEK) Nr. 3821/85 pārkāpumiem piemēro tikai vienu sodu vai procedūru. Dalībvalstis paziņo Komisijai par šiem pasākumiem un noteikumiem par sodiem līdz datumam, kas noteikts 29. pantā. Komisija attiecīgi informē dalībvalstis.

2. Dalībvalsts dod iespēju kompetentajām iestādēm piemērot sodus tiem uzņēmumiem un/vai transportlīdzekļu vadītājiem par šīs regulas pārkāpumiem, kas konstatēti tās teritorijā un par ko vēl nav piemēroti sodi, kā arī gadījumos, ja pārkāpums ir izdarīts citā dalībvalsts teritorijā vai trešā valstī.

Izņēmuma gadījumā, ja ir konstatēts pārkāpums:

- kas nav izdarīts attiecīgās dalībvalsts teritorijā, un
- ko izdarījis jebkurš uzņēmums, kas veic uzņēmējdarbību citā dalībvalstī vai trešajā valstī, vai transportlīdzekļa vadītājs, kura darba vieta ir citā dalībvalstī vai trešā valstī,

dalībvalsts līdz 2009. gada 1. janvārim tā vietā, lai piemērotu sodu, var paziņot par pārkāpuma faktu tās dalībvalsts vai trešās valsts kompetentajai iestādei, kurā uzņēmums veic uzņēmējdarbību vai kurā ir transportlīdzekļa vadītāja darba vieta.

3. Ja dalībvalsts uzsāk lietu vai piemēro sodu par konkrētu pārkāpumu, tā transportlīdzekļa vadītājam rakstiski sniedz attiecīgos pierādījumus.

4. Dalībvalstis nodrošina, ka samērīgu sodu sistēma, kas var ietvert naudassodus, par šīs regulas un Regulas (EEK) Nr. 3821/85 pārkāpumiem ir spēkā attiecībā uz uzņēmumiem vai iesaistītajiem nosūtītājiem, ekspeditoriem, ceļojumu rīkotājiem, galvenajiem uzņēmējiem, apakšuzņēmējiem un transportlīdzekļu vadītāju aģentūrām.

20. pants

1. Transportlīdzekļa vadītājs saglabā jebkurus pierādījumus, ko sniegusi dalībvalsts attiecībā uz sodiem vai lietas uzsākšanu, līdz laikam, kad tas pats šīs regulas pārkāpums vairs nevar būt par iemeslu lietas otrreizējai izskatīšanai vai sodam saskaņā ar šo regulu.

2. Transportlīdzekļa vadītājs pēc pieprasījuma sniedz 1. punktā minētos pierādījumus.

3. Transportlīdzekļa vadītājs, kurš ir nodarbināts vairākos transporta uzņēmumos vai kurš ir vairāku transporta uzņēmumu rīcībā, nodrošina pietiekamu informāciju katram uzņēmumam, lai dotu attiecīgajam uzņēmumam iespēju izpildīt II nodaļas prasības.

21. pants

Gadījumos, ja dalībvalsts uzskata, ka ir noticis šīs regulas pārkāpums, kas visticamāk var apdraudēt satiksmes drošību, tā pilnvaro attiecīgu kompetento iestādi aizturēt attiecīgo transportlīdzekli uz laiku, kamēr pārkāpuma iemesls tiek novērsts. Dalībvalstis var likt transportlīdzekļa vadītājam izmantot ikdienas atpūtas laiksposmu. Dalībvalstis vajadzības gadījumā arī anulē vai ierobežo uzņēmuma licenci, ja uzņēmums veic uzņēmējdarbību šajā dalībvalstī, vai anulē, aptur vai ierobežo transportlīdzekļa vadītāja apliecību. Komiteja saskaņā ar 24. panta 2. punktā minēto procedūru izstrādā pamatnostādnes, lai veicinātu šā panta saskaņotu piemērošanu.

22. pants

1. Piemērojot šo regulu un pārbaudot tās noteikumu izpildi, dalībvalstis palīdz cita citai.

2. Saistībā ar šo savstarpējo palīdzību dalībvalstu kompetentās iestādes regulāri nosūta viena otrai visu pieejamo informāciju attiecībā uz:

- a) II nodaļas noteikumu pārkāpumiem, ko izdarījuši nerezidenti, un sodiem, kas uzlikti par šādiem pārkāpumiem;
- b) sodiem, ko dalībvalsts uzlikusi tās rezidentiem par šādiem pārkāpumiem, kas izdarīti citās dalībvalstīs.

3. Dalībvalstis regulāri nosūta Komisijai attiecīgu informāciju par šīs regulas noteikumu interpretāciju un piemērošanu attiecīgajā dalībvalstī, un Komisija šo informāciju elektroniski dara pieejamu pārējām dalībvalstīm.

4. Komisija atbalsta dalībvalstu dialogu 24. panta 1. punktā minētajā Komitejā par šīs regulas interpretāciju un piemērošanu valstu līmenī.

23. pants

Kopiena iesaistās jebkādas sarunās ar trešām valstīm, ja tas varētu būt vajadzīgs šīs regulas piemērošanai.

24. pants

1. Komisijai palīdz Komiteja, kas izveidota saskaņā ar Regulas (EEK) Nr. 3821/85 18. panta 1. punktu.
2. Ja ir atsauce uz šo punktu, piemēro Lēmuma 1999/468/EK 3. un 7. pantu, ņemot vērā tā 8. pantu.
3. Komiteja pieņem savu reglamentu.

25. pants

1. Pēc dalībvalstu pieprasījuma vai pēc savas iniciatīvas Komisija:
 - a) izskata gadījumus, kur ir radušās atšķirības šīs regulas noteikumu piemērošanā un īstenošanā, jo īpaši attiecībā uz transportlīdzekļa vadīšanas laikposmiem, pārtraukumiem un atpūtas laikposmiem;
 - b) precizē šīs regulas noteikumus, lai veicinātu vienotu pieeju.
2. Šā panta 1. punktā minētajos gadījumos Komisija lēmumu par ieteicamo pieeju pieņem saskaņā ar 24. panta 2. punktā minēto procedūru. Komisija savu lēmumu dara zināmu Eiropas Parlamentam, Padomei un dalībvalstīm.

VI NODAĻA

NOBEIGUMA NOTEIKUMI

26. pants

Ar šo Regulu (EEK) Nr. 3821/85 groza šādi:

1. Regulas 2. pantu aizstāj ar šādu pantu:

"2. pants

Šajā regulā piemēro definīcijas, kas paredzētas 4. pantā Eiropas Parlamenta un Padomes 2006. gada 15. marta Regulā (EK) Nr. 561/2006, ar ko paredz par dažu sociālās jomas tiesību aktu saskaņošanu saistībā ar autotransportu un groza Padomes Regulu (EEK) Nr. 3821/85 un Regulu (EK) Nr. 2135/98 (*).

(*) OV L 102, 11.4.2006., 1. lpp."

2. Regulas 3. panta 1., 2. un 3. punktu aizstāj ar šādiem punktiem:

"1. Reģistrācijas kontrolierīces uzstāda un izmanto dalībvalstīs reģistrētajos transportlīdzekļos, ko izmanto pasažieru vai kravu autopārvadājumiem, izņemot transportlīdzekļus, kas minēti Regulas (EK) Nr. 561/2006 3. pantā. Transportlīdzekļiem, kas minēti Regulas (EK) Nr. 561/2006 16. panta 1. punktā, un transportlīdzekļiem, uz kuriem saskaņā ar Regulu (EEK) Nr. 3820/85

attiecās izņēmums, bet uz kuriem vairs neattiecas izņēmums saskaņā ar Regulu (EK) Nr. 561/2006, šī prasība jāizpilda līdz 2007. gada 31. decembrim.

2. Dalībvalstis var noteikt, ka šī regula neattiecas uz transportlīdzekļiem, kas minēti Regulas (EK) Nr. 561/2006 13. panta 1. un 3. punktā.

3. Dalībvalstis, saņemot Komisijas atļauju, var noteikt, ka šī regula neattiecas uz transportlīdzekļiem, ko izmanto transporta operācijām, kuras minētas Regulas (EK) Nr. 561/2006 14. pantā."

3. Regulas 14. panta 2. punktu aizstāj ar šādu punktu:

"2. Reģistrācijas diagrammas un izdrukas – ja izdrukas ir veiktas, lai nodrošinātu 15. panta 1. punkta ievērošanu – transporta uzņēmums glabā hronoloģiskā kārtībā un salasāmā formā vismaz vienu gadu pēc to izmantošanas un pēc attiecīgo transportlīdzekļu vadītāju pieprasījuma izsniedz viņiem kopijas. Uzņēmums pēc attiecīgo transportlīdzekļu vadītāju pieprasījuma izsniedz arī kopijas datiem, kas lejupielādēti no vadītāja kartes, vai šādu kopiju izdrukas. Reģistrācijas diagrammas, izdrukas un lejupielādētos datus pēc pieprasījuma uzrāda vai nodod pilnvarotam inspektoram."

4. Regulas 15. pantu groza šādi:

— 1. punktam pievieno šādu daļu:

"Ja vadītāja karte ir bojāta, nedarbojas vai nav pie transportlīdzekļa vadītāja, tad transportlīdzekļa vadītājs:

a) brauciena sākumā izdrukā informāciju par transportlīdzekli, ko viņš vada, un šajā izdrukā norāda:

i) informāciju, kas ļauj identificēt transportlīdzekļa vadītāju (vārdu, vadītāja kartes vai vadītāja apliecības numuru), tostarp viņa parakstu;

ii) laikposmus, kas minēti 3. punkta otrā ievilkuma b), c) un d) apakšpunktā;

b) brauciena beigās izdrukā informāciju par laikposmiem, ko ir fiksējušas transportlīdzekļa reģistrācijas kontrolierīces, atzīmē visus cita darba, pieejamības laikposmus un atpūtu, ja brauciena sākumā tos nefiksēja tahogrāfs, un uz izdrukas norāda informāciju, kas ļauj identificēt transportlīdzekļa vadītāju (vārdu, vadītāja kartes vai vadītāja apliecības numuru), tostarp viņa parakstu."

— 2. punkta otro daļu aizstāj ar šādām daļām:

“Ja transportlīdzekļa vadītāja prombūtnes rezultātā viņš nespēj izmantot ierīces, ar ko aprīkots transportlīdzeklis, tad 3. punkta otrā ievilkuma b), c) un d) apakšpunktā minētos laikposmus:

- a) ja transportlīdzeklis ir aprīkots ar reģistrācijas kontrolierīci saskaņā ar I pielikumu – ievada reģistrācijas diagrammā vai nu manuāli, vai izmantojot automātisko reģistrēšanas ierīci, vai ar citu līdzekļi palīdzību, salasāmi un nenosmērējot diagrammu; vai
- b) ja transportlīdzeklis ir aprīkots ar reģistrācijas kontrolierīci saskaņā ar I B pielikumu – ievada vadītāja kartē, izmantojot manuāla ieraksta iespējas, kas ir reģistrācijas kontrolierīcei.

Ja transportlīdzeklī, kurš aprīkots ar reģistrācijas kontrolierīci saskaņā ar I B pielikumu, atrodas vairāk kā viens transportlīdzekļa vadītājs, transportlīdzekļa vadītāji nodrošina, ka to vadītāju kartes tiek ievietotas pareizajās tahogrāfa atverēs.”;

— 3. punkta b) un c) apakšpunktu aizstāj ar šādiem apakšpunktiem:

“b) “cits darbs” nozīmē jebkādas darbības, kas nav transportlīdzekļa vadīšana un kas definētas kā darba laiks 3. panta a) apakšpunktā Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2002/15/EK (2002. gada 11. marts) par darba laika organizēšanu personām, kas ir autotransporta apkalpes locekļi (*), kā arī jebkuru darbu tam pašam vai citam darba devējam, transporta sektorā vai ārpus tā, un to atzīmē ar zīmi.

c) “pieejamību”, kas definēta Padomes Direktīvas 2002/15/EK 3. panta b) apakšpunktā, atzīmē ar šādu zīmi.”;

(*) OV L 80, 23.3.2002., 35. lpp.

— 4. punktu svīturo;

— 7. punktu aizstāj ar šādu punktu:

“7. a) Ja transportlīdzekļa vadītājs vada transportlīdzekli, kas ir aprīkots ar reģistrācijas kontrolierīci saskaņā ar I pielikumu, tad pēc pilnvarota inspektora pieprasījuma transportlīdzekļa vadītājam ir pienākums uzrādīt:

- i) kārtējās darba nedēļas reģistrācijas diagrammas un tās, kuras transportlīdzekļa vadītājs ir izmantojis iepriekšējās 15 dienās;
- ii) vadītāja karti, ja viņam tāda ir; un

iii) manuālos pierakstus un izdruku par kārtējo darba nedēļu un iepriekšējām 15 dienām, kā paredzēts šajā regulā un Regulā (EK) Nr. 561/2006.

Tomēr pēc 2008. gada 1. janvāra laikposmiem, kas minēti i) un iii) apakšpunktā, ir jāietver kārtējā diena un iepriekšējās 28 dienas.

b) Ja transportlīdzekļa vadītājs vada transportlīdzekli, kas ir aprīkots ar reģistrācijas kontrolierīci saskaņā ar I B pielikumu, pēc pilnvarota inspektora pieprasījuma transportlīdzekļa vadītājam ir pienākums uzrādīt:

- i) viņa vadītāja karti;
- ii) ar roku veiktos pierakstus un izdruku par kārtējo darba nedēļu un iepriekšējām 15 dienām, kā paredzēts šajā regulā un Regulā (EK) Nr. 561/2006; un
- iii) reģistrācijas diagrammas par to pašu laikposmu, kurš minēts iepriekšējā apakšpunktā un kura laikā transportlīdzekļa vadītājs vadīja transportlīdzekli, kas aprīkots ar reģistrācijas kontrolierīci saskaņā ar I pielikumu.

Tomēr pēc 2008. gada 1. janvāra laikposmiem, kas minēti ii) apakšpunktā, ir jāietver kārtējā diena un iepriekšējās 28 dienas.

c) Pilnvarots inspektors var pārbaudīt atbilstību Regulai (EK) Nr. 561/2006, analizējot reģistrācijas diagrammas, displejā redzamos vai izdrukātos datus, ko ir reģistrējusi reģistrācijas iekārta vai vadītāja karte, vai analizējot jebkurus citus papilddokumentus, kas pamato noteikumu neievērošanu, piemēram, tos, kas noteikti 16. panta 2. un 3. punktā.”.

27. pants

Regulu (EK) Nr. 2135/98 groza šādi:

1. Regulas 2. panta 1. punkta a) apakšpunktu aizstāj ar šādu apakšpunktu:

“1. a) No divdesmitās dienas pēc dienas, kad publicēta Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 561/2006, ar ko paredz par dažu sociālās jomas tiesību aktu saskaņošanu saistībā ar autotransportu un groza Padomes Regulu (EEK) Nr. 3821/85 un Regulu (EK) Nr. 2135/98 (*), transportlīdzekļos, ko pirmoreiz nodod ekspluatācijā, jābūt uzstādītām reģistrācijas iekārtām, kas atbilst prasībām, kuras paredzētas Regulas Regulā (EEK) Nr. 3821/85 I B pielikumā..

(*) OV L 102, 11.4.2006., 1. lpp.”

2. Regulas 2. panta 2. punktu aizstāj ar šādu punktu:

“2. Dalībvalsts veic vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu, ka tās var izsniegt vadītāja kartes, vēlākais, divdesmitajā dienā pēc Regulas (EK) Nr. 561/2006 publicēšanas.”.

28. pants

Ar šo Regulu (EEK) Nr. 3820/85 atceļ un aizstāj ar šo regulu.

Tomēr Regulas (EEK) Nr. 3820/85 5. panta 1., 2. un 4. punktu turpina piemērot līdz datumiem, kas noteikti Direktīvas 2003/59/EK 15. panta 1. punktā.

29. pants

Šī regula stājas spēkā 2006. gada 11. aprīlī, izņemot 10. panta 5. punktu, 26. panta 3. un 4. punktu un 27. pantu, kas stājas spēkā 2006. gada 1. maijā.

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs.

Strasbūrā, 2006. gada 15. martā

Eiropas Parlamenta vārdā –
priekšsēdētājs
J. BORRELL FONTELLES

Padomes vārdā –
priekšsēdētājs
H. WINKLER

PAZIŅOJUMS

Komisija un dalībvalstis dara visu iespējamo, lai nodrošinātu, ka divu gadu laikā pēc šīs regulas stāšanās spēkā *AETR* noteikumi ir saskaņoti ar šīs regulas noteikumiem. Ja šāda saskaņošana tajā laikā nav sasniegta, Komisija ierosina veikt attiecīgas darbības, lai stāvokli labotu.

EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES DIREKTĪVA 2006/21/EK

(2006. gada 15. marts)

par ieguves rūpniecības atkritumu apsaimniekošanu un par grozījumiem Direktīvā 2004/35/EK

EIROPAS PARLAMENTS UN EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu, un jo īpaši tā 175. panta 1. punktu,

ņemot vērā Komisijas priekšlikumu,

ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu ⁽¹⁾,ņemot vērā Reģionu komitejas atzinumu ⁽²⁾,saskaņā ar Līguma 251. pantā noteikto procedūru ⁽³⁾ unņemot vērā Samierināšanas komitejas 2005. gada 8. decembrī apstiprināto kopīgo tekstu,

tā kā:

(1) Komisijas paziņojumā ar nosaukumu "Droša kalnrūpniecības darbība: apskats par pēdējiem nelaimes gadījumiem kalnrūpniecībā" kā viena no prioritārām darbībām ir izvirzīta iniciatīva reglamentēt ieguves rūpniecības atkritumu apsaimniekošanu. Šī darbība ir paredzēta, lai papildinātu iniciatīvas saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2003/105/EK (2003. gada 16. decembris), ar ko groza Padomes Direktīvu 96/82/EK par tādu smagu nelaimes gadījumu briesmu pārzināšanu, kas saistīti ar bīstamām vielām ⁽⁴⁾, kā arī sakarā ar dokumenta izstrādi par labākajām pieejamajām metodēm, kas attiecas uz tādu iežu pārpalikumu un sārņu apsaimniekošanu, kuri rodas no kalnrūpniecības, atbilstīgi Padomes Direktīvai 96/61/EK (1996. gada 24. septembris) par piesārņojuma integrētu novērošanu un kontroli ⁽⁵⁾.

(2) Eiropas Parlaments 2001. gada 5. jūlija Rezolūcijā ⁽⁶⁾ par minēto paziņojumu pilnībā atbalstīja to, ka ir nepieciešama direktīva par ieguves rūpniecības atkritumiem.

(3) Eiropas Parlamenta un Padomes Lēmumā Nr. 1600/2002/EK (2002. gada 22. jūlijs), ar ko nosaka Sesto Kopienas vides rīcības programmu ⁽⁷⁾, kā mērķi attiecībā uz atkritumiem, kurus vēl aizvien turpina radīt, paredz to, ka līdz minimumam būtu jāsamazina to bīstamības līmenis un ar tiem saistītais risks, priekšroka būtu jādod atkritumu pārstrādei un īpaši otrreizējai pārstrādei, būtu jāsamazina apglabājamo atkritumu daudzums, un to apglabāšanai vajadzētu būt drošai, apglabāšanai paredzēto atkritumu apstrādes vietas būtu jāiekārto pēc iespējas tuvāk vietai, kur atkritumi rodas, ciktāl tas nemazina atkritumu apstrādes procesa efektivitāti. Lēmumā Nr. 1600/2002/EK kā prioritāra rīcība attiecībā uz nelaimes gadījumiem un katastrofām ir paredzēta arī pasākumu izstrāde, lai sekmētu smagu nelaimes gadījumu riska novēršanu, īpašu uzmanību pievēršot tiem nelaimes gadījumiem, kas saistās ar kalnrūpniecību, kā arī pasākumu izstrāde attiecībā uz kalnrūpniecības atkritumiem. Lēmumā Nr. 1600/2002/EK kā prioritāra rīcība paredzēta arī ilgtspējīgas ieguves rūpniecības pārvaldības veicināšana, lai mazinātu tās ietekmi uz vidi.

(4) Saskaņā ar Kopienas vides politikas mērķiem ir nepieciešams noteikt minimālās prasības, lai pēc iespējas novērstu vai mazinātu jebkādu nelabvēlīgu ietekmi uz vidi vai cilvēku veselību, ko varētu radīt ieguves rūpniecības atkritumu apsaimniekošana, piemēram, sārņi (t.i., atkritumu cietās daļas vai to suspensija, kas paliek pāri pēc tam, kad minerāli ir apstrādāti ar dažādiem paņēmieniem), iežu pārpalikumi un nederīgi ieži (t.i., materiāls, kas ieguves darbību laikā tiek pārvietots saistībā ar rūdas vai minerāla novērtēšanas procesu, tostarp pirmsieguves posmā) un augsnes virsslānis (t.i., augsnes virsējā kārtā), ja tie ir atkritumi, kā definēts Padomes Direktīvā 75/442/EEK (1975. gada 15. jūlijs) par atkritumiem ⁽⁸⁾.

⁽¹⁾ OV C 80, 30.3.2004., 35. lpp.

⁽²⁾ OV C 109, 30.4.2004., 33. lpp.

⁽³⁾ Eiropas Parlamenta atzinums (2004. gada 31. marts) (OV C 103 E, 29.4.2004., 451. lpp.), Padomes kopējā nostāja (2005. gada 12. aprīlis) (OV C 172 E, 12.7.2005., 1. lpp.) un Eiropas Parlamenta nostāja (2005. gada 6. septembris) (*Oficiālajā Vēstnesī* vēl nav publicēta). Eiropas Parlamenta normatīvā rezolūcija (2006. gada 18. janvāris) un Padomes lēmums (2006. gada 30. janvāris).

⁽⁴⁾ OV L 345, 31.12.2003., 97. lpp.

⁽⁵⁾ OV L 257, 10.10.1996., 26. lpp. Direktīvā jaunākie grozījumi izdarīti ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 166/2006 (OV L 33, 4.2.2006., 1. lpp.).

(5) Saskaņā ar 24. punktu Johanessburgas Īstenošanas plānā par ilgtspējīgu attīstību, ko pieņēma Apvienoto Nāciju

⁽⁶⁾ OV C 65 E, 14.3.2002., 382. lpp.

⁽⁷⁾ OV L 242, 10.9.2002., 1. lpp.

⁽⁸⁾ OV L 194, 25.7.1975., 39. lpp. Direktīvā jaunākie grozījumi izdarīti ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 1882/2003 (OV L 284, 31.10.2003., 1. lpp.).

- Organizācijas rīkotajā 2002. gada Pasaules augstākā līmeņa sanāksmē par ilgtspējīgu attīstību, ir nepieciešams, apsaimniekojot dabas resursu bāzi ilgtspējīgā un integrētā veidā, aizsargāt ekonomikas un sociālās attīstības dabas resursu bāzi un pārtraukt pašreizējo tendenci degradēt dabas resursus.
- (6) Tādējādi šai direktīvai būtu jāattiecas uz sauszemes ieguves rūpniecības atkritumu apsaimniekošanu, proti, tādu atkritumu apsaimniekošanu, kas rodas saistībā ar minerālresursu ģeoloģisko izpēti, ieguvu (tostarp pirmsieguves posmu), apstrādi un uzglabāšanu, kā arī karjeru darbiem. Tomēr šādai apsaimniekošanai būtu jāatspoguļo principi un prioritātes, kas noteiktas Direktīvā 75/442/EEK, kuru saskaņā ar minētās direktīvas 2. panta I punkta b) apakšpunkta ii) punktu turpina piemērot visiem ieguves rūpniecības atkritumu apsaimniekošanas aspektiem, uz kuriem neattiecas šī direktīva.
- (7) Lai novērstu administratīvo prasību dublēšanos un neproporcionalitāti, šīs direktīvas piemērošanas jomā vajadzētu būt vienīgi tām konkrētajām darbībām, ko uzskata par prioritāti, lai sasniegtu tajā noteiktos mērķus.
- (8) Tādējādi šo direktīvu nebūtu jāpiemēro tām atkritumu plūsmām, kuras, lai gan rodas minerālu ieguves vai apstrādes darbā, tomēr nav tieši saistītas ar ieguves vai apstrādes procesu, piemēram, pārtikas atkritumiem, atkritumēļļām, nolietotiem transporta līdzekļiem, izlietotām baterijām un akumulatoriem. Šādu atkritumu apsaimniekošana būtu jāveic saskaņā ar Direktīvu 75/442/EEK vai Padomes Direktīvu 1999/31/EK (1999. gada 26. aprīlis) par atkritumu poligoniem⁽¹⁾, vai jebkuriem citiem attiecīgiem Kopienas tiesību aktiem, kā tas ir attiecībā uz atkritumiem, kuri rodas ģeoloģiskās izpētes, ieguves vai apstrādes vietā un kurus transportē uz vietu, kas saskaņā ar šo direktīvu nav atkritumu apsaimniekošanas objekts.
- (9) Šai direktīvai nebūtu jāattiecas ne uz atkritumiem, kas rodas piekrastes minerālresursu ģeoloģiskā izpētē, ieguvē un apstrādē, nedz arī uz gruntsūdeņu iepludināšanu un atkārtotu iepludināšanu, savkārt attiecībā uz inertiem atkritumiem, nebīstamiem ģeoloģiskās izpētes atkritumiem, nepiesārņotu augsni un kūdras ieguves, apstrādes un uzglabāšanas atkritumiem būtu jāpiemēro tikai noteikts prasību kopums, jo tie rada mazāku vides apdraudējumu. Attiecībā uz nebīstamiem, neinertiem atkritumiem dalībvalstīs var dažas prasības noteikt mazākas vai pilnībā atteikties no tām. Tomēr šie izņēmumi nebūtu jāpiemēro A kategorijas atkritumu apsaimniekošanas objektiem.
- (10) Lai gan šī direktīva attiecas uz ieguves rūpniecības atkritumu, tostarp radioaktīvu atkritumu, apsaimniekošanu, šo direktīvu tomēr nebūtu jāattiecina uz radioaktivitātei raksturīgiem aspektiem, uz kuriem attiecas Eiropas Atomenerģijas Kopienas (*Euratom*) līgums.
- (11) Lai ievērotu Direktīvā 75/442/EEK, un jo īpaši tās 3. un 4. pantā noteiktos principus un prioritātes, dalībvalstīm būtu jānodrošina, ka ieguves rūpniecības uzņēmumi veic visus nepieciešamos pasākumus, lai novērstu vai pēc iespējas samazinātu jebkādu faktisko vai potenciālo kaitējumu videi vai cilvēku veselībai, ko izraisa ieguves rūpniecības atkritumu apsaimniekošana.
- (12) Šiem pasākumiem būtu jābalstās, *inter alia*, uz Direktīvā 96/61/EK definēto labāko pieejamo metožu koncepciju, un, izmantojot šīs metodes, dalībvalstīs nosaka, kā attiecīgos gadījumos jāņem vērā atkritumu apsaimniekošanas objekta tehniskās īpašības, ģeogrāfiskais novietojums un vietējie vides apstākļi.
- (13) Dalībvalstīm būtu jānodrošina, ka ieguves rūpniecības uzņēmumi izstrādā piemērotus atkritumu apsaimniekošanas plānus ieguves rūpniecības atkritumu rašanās novēršanai vai mazināšanai, apstrādei, pārstrādei un apglabāšanai. Šos plānus būtu jāizstrādā tā, lai nodrošinātu atkritumu apsaimniekošanas iespēju atbilstošu plānošanu, samazinot radīto atkritumu daudzumu un kaitīgumu un veicinot atkritumu reģenerāciju. Turklāt ieguves rūpniecības atkritumu sastāvs būtu jāraksturo, pēc iespējas nodrošinot, ka šādi atkritumi izraisa vienīgi prognozējamas reakcijas.
- (14) Lai samazinātu nelaimes gadījumu iespējamību un lai garantētu augstu vides un cilvēku veselības aizsardzības līmeni, dalībvalstīm būtu jānodrošina, ka saistībā ar atkritumiem katrā A kategorijas atkritumu apsaimniekošanas objekta apsaimniekotājs pieņem un piemēro smagu nelaimes gadījumu novēršanas politiku. Tai būtu jāiekļauj tādas preventīvus pasākumus kā drošības sistēmas ieviešanu, ārkārtēju situāciju novēršanas plānu izmantošanu, kad notiek nelaimes gadījums, un drošības informācijas izplatīšanu personām, ko varētu iespaidot smags nelaimes gadījums. Notiekot nelaimes gadījumam, no uzņēmumiem būtu jāpieprasa, lai tie kompetentajām iestādēm sniedz visu attiecīgo informāciju, kas nepieciešama, lai mazinātu faktisko vai potenciālo kaitējumu videi. Šis īpašās prasības nebūtu jāpiemēro tiem ieguves rūpniecības atkritumu apsaimniekošanas objektiem, uz kuriem attiecas Direktīva 96/82/EK.

(1) OV L 182, 16.7.1999., 1. lpp. Direktīvā jaunākie grozījumi izdarīti ar Regulu (EK) Nr. 1882/2003.

- (15) Atkritumu apsaimniekošanas objektam nebūtu jāpiešķir A kategorija, pamatojoties vienīgi uz riskiem drošībai un ieguves rūpniecības darbinieku veselības aizsardzību, uz ko attiecas citi Kopienas tiesību akti, un jo īpaši Direktīvas 92/91/EEK⁽¹⁾ un 92/104/EEK⁽²⁾.
- (16) Ieguves rūpniecības atkritumu apsaimniekošanas īpašā rakstura dēļ ir nepieciešams ieviest īpašas pieteikumu un atļauju procedūras attiecībā uz atkritumu apsaimniekošanas objektiem, kurus izmanto šādu atkritumu savākšanai. Turklāt dalībvalstīm būtu jāveic vajadzīgie pasākumi, lai nodrošinātu, ka kompetentās iestādes regulāri pārskata un, vajadzības gadījumā, atjaunina atļaujas nosacījumus.
- (17) Būtu jāprasa, lai dalībvalstis saskaņā ar ANO EEK 1998. gada 25. jūnija Konvenciju par pieeju informācijai, sabiedrības dalību lēmumu pieņemšanā un iespēju griezties tiesu iestādēs saistībā ar vides jautājumiem (Orhūsas Konvencija) nodrošina to, ka sabiedrību informē par pieteikumiem atkritumu apsaimniekošanas atļaujas saņemšanai un ka pirms atkritumu apsaimniekošanas atļaujas izsniegšanas notiek apspriešanās ar attiecīgo sabiedrību.
- (18) Ir skaidri jānorāda prasības, kas ieguves rūpniecību apkalpojošiem atkritumu apsaimniekošanas objektiem būtu jāievēro vietas izvēles, apsaimniekošanas, kontroles, slēgšanas, profilakses un aizsardzības pasākumu ziņā, lai šā un vidēji ilgā laikposmā novērstu jebkādas draudus videi un jo īpaši gruntsūdeņu piesārņošanu, izskalojumam iesūcoties augsnē.
- (19) Ir precīzi jādefinē A kategorijas atkritumu apsaimniekošanas objekti, kurus izmanto ieguves rūpniecības atkritumiem, ņemot vērā varbūtējo iespaidu, kāds varētu būt jebkādam ar šādu atkritumu apsaimniekošanas objektu saistītam piesārņojumam vai nelaimes gadījumam, atkritumiem izklūstot ārā no šāda objekta.
- (20) Arī uz atkritumiem, kurus iepilda izraktās tilpnēs, sanācijas vai celtniecības nolūkos saistībā ar minerālu ieguves procesu, kā piemēram, lai izbūvētu vai uzturētu piekļuves iekārtas mehānismiem, paceļamās rampas, piebūves, drošības nožogojumus vai gājēju ceļņus tilpju iekšienē, ir jāattiecinā noteiktas prasības, lai aizsargātu virszemes ūdeņus un/vai gruntsūdeņus, nodrošinātu šādu atkritumu stabilitāti un nodrošinātu atbilstošu uzraudzību pēc šādu darbu pārtraukšanas. Tādējādi šādiem atkritumiem nebūtu jāpiemēro šīs direktīvas prasības, kas attiecas tikai uz "atkritumu apsaimniekošanas objektiem", izņemot prasības, kas pieminētas īpašajos noteikumos par raktām tilpnēm.
- (21) Lai nodrošinātu ieguves rūpniecību apkalpojošu atkritumu apsaimniekošanas objektu pareizu izbūvi un uzturēšanu, dalībvalstīm būtu jāveic atbilstoši pasākumi, lai nodrošinātu, ka šādus objektus projektē, izvieto un pārvalda tehniski kompetentas personas. Jānodrošina, lai vadītāju un darbinieku iegūtā apmācība un zināšanas sniegtu viņiem nepieciešamās iemaņas. Turklāt kompetentām iestādēm būtu jāpārlicinās, ka apsaimniekotāji nodrošina atbilstošu kārtību attiecībā uz jaunu atkritumu apsaimniekošanas objektu celtniecību un uzturēšanu, kā arī attiecībā uz jebkādu jau esošu objektu paplašināšanu vai pārveidošanu, tostarp pēcslēgšanas fāzē.
- (22) Ir jāievieš monitoringa procedūras atkritumu apsaimniekošanas objektu darbības laikā un pēcslēgšanai. Pēcslēgšanas periodu A kategorijas atkritumu apsaimniekošanas objektu monitoringam un kontrolei būtu jānosaka proporcionāli katra konkrētā atkritumu apsaimniekošanas objekta radītajam apdraudējumam līdzīgi, kā tas noteikts ar Direktīvu 1999/31/EK.
- (23) Ir jānosaka, kad un kā atkritumu apsaimniekošanas objekts, kas apkalpo ieguves rūpniecību, būtu jāslēdz, un jānosaka apsaimniekotāja pienākumi un atbildība pēcslēgšanas fāzē.
- (24) Dalībvalstīm būtu jāprasa, lai ieguves rūpniecības uzņēmumu vadītāji veic monitoringu un kontroli, nepieļaujot ūdens un augsnes piesārņošanu un konstatējot jebkādu nelabvēlīgu iespaidu uz vidi un cilvēku veselību, ko varētu izraisīt viņu atkritumu apsaimniekošanas objekti. Turklāt, lai samazinātu ūdens piesārņojumu, atkritumu izplūdei jebkurā saņēmējā ūdenstilpē būtu jānotiek saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2000/60/EK (2000. gada 23. oktobris), ar ko izveido sistēmu Kopienas rīcībai ūdens resursu politikas jomā⁽³⁾. Turklāt noteiktu ieguves rūpniecības nozaru radīto cianīda un cianīda savienojumu koncentrāciju sārņu diļšos, ņemot vērā to kaitīgo un toksisko iedarbību, būtu jāsamazina līdz zemākajam iespējamam līmenim, izmantojot labākas pieejamās metodes. Lai nepieļautu šādu ietekmi, maksimālās pieļaujamās koncentrācijas robežvērtības būtu jānosaka attiecīgi un, jebkurā gadījumā, saskaņā ar šīs direktīvas īpašajām prasībām.
- (25) Būtu jāprasa, lai ieguves rūpniecību apkalpojoša atkritumu apsaimniekošanas objekta apsaimniekotājs sniedz finansiālu garantiju vai līdzvērtīgu garantiju saskaņā ar dalībvalstu noteiktām procedūrām, tādējādi nodrošinot, ka tiks izpildītas visas no atļaujas izrietošās saistības, tostarp tās, kas attiecas uz atkritumu apsaimniekošanas objekta slēgšanu un pēcslēgšanas fāzi. Finansiālajai garantijai vajadzētu būt pietiekamai, lai segtu izmaksas

(1) Padomes Direktīva 92/91/EEK (1992. gada 3. novembris) par minimālajām prasībām drošības un veselības aizsardzības uzlabošanai darba ņēmējiem, kuri strādā minerālu ieguves rūpniecības nozarēs, kas pielieto urbšanu (vienpadsmitā atsevišķā direktīva saskaņā ar Direktīvas 89/391/EEK 16. panta 1. punktu) (OV L 348, 28.11.1992., 9. lpp.).

(2) Padomes Direktīva 92/104/EEK (1992. gada 3. decembris) par minimālajām prasībām drošības un veselības aizsardzības uzlabošanai darbiniekiem, kuri strādā virszemes un pazemes minerālu ieguves rūpniecības nozarēs (divpadsmitā atsevišķā direktīva Direktīvas 89/391/EEK 16. panta 1. punkta nozīmē) (OV L 404, 31.12.1992., 10. lpp.).

(3) OV L 327, 22.12.2000., 1. lpp. Direktīvā grozījumi izdarīti ar Lēmumu Nr. 2455/2001/EK (OV L 331, 15.12.2001., 1. lpp.).

- atkritumu apsaimniekošanas objekta skartās zemes, kas ietver pašu atkritumu apsaimniekošanas objektu, sanācījai, kā aprakstīts atkritumu apsaimniekošanas plānā, kas sagatavots saskaņā ar 5. pantu, un kā prasīts 7. pantā minētajā atļaujā, ko veic atbilstīgi kvalificēta un neatkarīga trešā persona. Turklāt šāda garantija jāsniedz, pirms sāk atkritumu glabāšanu atkritumu apsaimniekošanas objektā, un tā ir periodiski jāpielāgo. Turklāt saskaņā ar principu, ka maksā piesārņotājs, un saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2004/35/EK (2004. gada 21. aprīlis) par atbildību vides jomā attiecībā uz vidi nodarītā kaitējuma novēršanu un atlīdzināšanu⁽¹⁾ ir svarīgi precizēt, ka ieguves rūpniecību apkalpojoša atkritumu apsaimniekošanas objekta apsaimniekotājam ir atbilstoša atbildība par objekta darbības rezultātā vidi nodarīto kaitējumu vai šāda kaitējuma nenovēršamu iespējamību.
- (26) Attiecībā uz ieguves rūpniecību apkalpojošiem atkritumu apsaimniekošanas objektiem, kam citas dalībvalsts teritorijā var būt ievērojama negatīva pārrobežu ietekme uz vidi un no tās izrietošs apdraudējums cilvēku veselībai, vajadzētu būt kopējai procedūrai, kā atvieglināt apspriešanos starp kaimiņvalstīm. Tas būtu jādara, lai nodrošinātu to, ka notiek atbilstīga informācijas apmaiņa starp iestādēm un ka sabiedrība ir pietiekami informēta par jebkādu šādu atkritumu apsaimniekošanas objektu, kas var izraisīt negatīvas sekas attiecīgās citas dalībvalsts vidi.
- (27) Dalībvalstīm ir jānodrošina, ka kompetentās iestādes organizē efektīvu pārbaudītu sistēmu vai līdzvērtīgu kontroles pasākumus attiecībā uz atkritumu apsaimniekošanas objektiem, kas apkalpo ieguves rūpniecību. Neskarot apsaimniekotāja pienākumus saskaņā ar atļaujas nosacījumiem, pirms glabāšanas darbību sākšanas būtu jāveic pārbaude, lai pārliecinātos par to, vai ir izpildīti atļaujas nosacījumi. Papildus tam, dalībvalstīm būtu jānodrošina, ka apsaimniekotāji un to tiesību pārņēmēji uztur atjauninātu dokumentāciju par šādiem atkritumu apsaimniekošanas objektiem un ka apsaimniekotāji nodod saviem tiesību pārņēmējiem informāciju par atkritumu apsaimniekošanas objekta stāvokli un darbību.
- (28) Dalībvalstīm būtu regulāri jānosūta Komisijai ziņojumi par šīs direktīvas īstenošanu, tostarp informācija par nelaiemes gadījumiem un situācijām, kas ir gandrīz nelaiemes gadījumi. Pamatojoties uz šiem ziņojumiem, Komisijai būtu jāiesniedz ziņojumi Eiropas Parlamentam un Padomei.
- (29) Dalībvalstīm būtu jāpieņem noteikumi par sankcijām, kas piemērojamas attiecībā uz šīs direktīvas noteikumu pārkāpumiem, un jānodrošina, lai tās tiktu īstenotas. Šīm sankcijām vajadzētu būt efektīvām, samērīgām un preventīvām.
- (30) Dalībvalstīm jānodrošina, ka tiek veikta slēgtu, tostarp pamestu, atkritumu apsaimniekošanas objektu uzskaitē to teritorijā, lai identificētu objektus, kas nopietni negatīvi ietekmē vidi vai kas vidējā vai īsā laikā varētu kļūt par nopietnu apdraudējumu cilvēku veselībai vai vidi. Šai uzskaitē jānodrošina pamats atbilstīgai pasākumu programmai.
- (31) Komisijai būtu jānodrošina atbilstīga zinātniskās un tehniskās informācijas apmaiņa par to, kā veikt slēgtu atkritumu apsaimniekošanas objektu uzskaiti dalībvalstu līmenī un kā izstrādāt metodoloģiju, lai palīdzētu dalībvalstīm izpildīt šo direktīvu, veicot slēgtu atkritumu apsaimniekošanas objektu sanācīju. Turklāt būtu jānodrošina informācijas apmaiņa katrā dalībvalstī un starp dalībvalstīm par labākajām pieejamajām metodēm.
- (32) Lai konsekventi piemērotu Līguma 6. pantu, vides aizsardzības prasībām jābūt integrētām Kopienas politikas un darbību īstenošanā, kuru mērķis ir sekmēt ilgtspējīgu attīstību.
- (33) Šo direktīvu varētu izmantot kā instrumentu, kuru ņem vērā, pārbaudot, vai projekti, kurus līdzfinansē Kopiena attīstības palīdzības kontekstā, ietver sevī nepieciešamos pasākumus, lai novērstu vai pēc iespējas mazinātu negatīvo ietekmi uz vidi. Šāda pieeja atbilst Līguma 6. pantam, jo īpaši attiecībā uz vides aizsardzības prasību integrēšanu Kopienas politikā attiecībā uz sadarbību attīstības jomā.
- (34) Šīs direktīvas mērķi – proti, ieguves rūpniecības atkritumu apsaimniekošanas uzlabošanu – nevar pietiekami labi sasniegt atsevišķās dalībvalstīs, jo šādu atkritumu nepareiza apsaimniekošana var izraisīt pārrobežu piesārņojumu. Saskaņā ar principu, ka maksā piesārņotājs, ir nepieciešams, *inter alia*, ņemt vērā jebkuru kaitējumu vidi, kuru izraisa atkritumi no ieguves rūpniecības, un šā principa atšķirīga piemērošana atsevišķās valstīs var radīt stāvokli, kad saimnieciskās darbības subjektiem ir būtiski atšķirīgs finansiālais slogs. Turklāt atšķirīgas valstu politikas ieguves rūpniecības atkritumu apsaimniekošanas jomā traucē sasniegt to, ka tiek nodrošināts zemākais pieļaujamais līmenis šādu atkritumu drošai un atbildīgai apsaimniekošanai, un ka pēc iespējas tiek palielināts to pārstrādes apjoms visā Kopienā. Tādēļ, tā kā šīs direktīvas mēroga un iedarbības dēļ tās mērķi var labāk sasniegt Kopienas līmenī, Kopiena var pieņemt pasākumus saskaņā ar Līguma 5. pantā noteikto subsidiaritātes principu. Saskaņā ar minētajā pantā noteikto proporcionalitātes principu šajā direktīvā paredz vienīgi tos pasākumus, kas ir vajadzīgi šā mērķa sasniegšanai.

(1) OV L 143, 30.4.2004., 56. lpp.

- (35) Pasākumus, kas nepieciešami šīs direktīvas īstenošanai, būtu jāpieņem saskaņā ar Padomes Lēmumu 1999/468/EK (1999. gada 28. jūnijs), ar ko nosaka Komisijai piešķirto ieviešanas pilnvaru īstenošanas kārtību ⁽¹⁾.
- (36) To atkritumu apsaimniekošanas objektu darbība, kas darbojas šīs direktīvas transponēšanas brīdī, būtu jāreglamentē tā, lai noteiktā laikposmā veiktu vajadzīgos pasākumus, pielāgojot tos šīs direktīvas prasībām.
- (37) Saskaņā ar 34. punktu Iestāžu nolīgumā par labāku likumdošanas procesu ⁽²⁾ dalībvalstīm ir ieteikts gan savām vajadzībām, gan Kopienas interesēs izstrādāt savas tabulas, kas pēc iespējas precīzāk atspoguļotu atbilstību starp šo direktīvu un transponēšanas pasākumiem, un padarīt tās publiski pieejamas,

IR PIEŅĒMUŠI ŠO DIREKTĪVU.

1. pants

Priekšmets

Šī direktīva paredz pasākumus, procedūras un norādījumus, lai cik iespējams novērstu vai mazinātu jebkādu iespējamu nelabvēlīgu ietekmi uz vidi, jo īpaši uz ūdeni, gaisu, augsni, faunu un floru, kā arī jebkādas saistītus apdraudējumus cilvēku veselībai, ko rada ieguves rūpniecības atkritumu apsaimniekošana.

2. pants

Piemērošanas joma

1. Ņemot vērā šā panta 2. un 3. punktu, šī direktīva attiecas uz tādu atkritumu apsaimniekošanu, ko rada minerālresursu ģeoloģiskā izpēte, to ieguve, apstrāde un uzglabāšana, kā arī karjeru darbi, turpmāk "ieguves rūpniecības atkritumi".
2. Šī direktīva neattiecas uz:
 - a) atkritumiem, kas rodas minerālresursu ģeoloģiskā izpētē, ieguvē un apstrādē, kā arī karjeru darbos, bet kurus šīs darbības nerada tieši;
 - b) atkritumiem, kas rodas piekrastes minerālresursu ģeoloģiskajā izpētē, ieguvē un apstrādē;
 - c) gruntsūdeņu iepludināšanu un atkārtotu iepludināšanu, kā definēts Direktīvas 2000/60/EK 11. panta 3. punkta j) apakšpunkta pirmajā un otrajā ievilkumā, ciktāl tas ir atļauts saskaņā ar minēto pantu.

3. Uz inertiem atkritumiem un nepiesārņotu augsni, ko rada minerālresursu ģeoloģiskā izpēte, ieguve, apstrāde un uzglabāšana, kā arī karjeru darbi, un kūdras ģeoloģiskā izpēte, ieguve, apstrāde un glabāšana, neattiecas 7. un 8. pants, 11. panta 1. un 3. punkts, 12. pants, 13. panta 6. punkts, 14. un 16. pants, ja vien minētos atkritumus neapglabā A kategorijas atkritumu apsaimniekošanas objektos.

Tādu nebīstamu atkritumu glabāšanai, kuri rodas tādu minerālresursu ģeoloģiskā izpētē, kuri nav nafta un kas ir citas nogulsnes, nevis ģipsis un anhidrīts, kā arī kūdras ieguvē, apstrādē un uzglabāšanā radušos atkritumu un nepiesārņotas augsnes glabāšanai kompetentas iestādes var izvirzīt mazākas prasības vai pilnībā atteikties no tām, ja ir ievērotas 4. pantā izvirzītās prasības.

Dalībvalstis var izvirzīt mazākas prasības vai pilnībā atteikties no 11. panta 3. punktā, 12. panta 5. un 6. punktā, 13. panta 6. punktā, 14. un 16. pantā izvirzītajām prasībām attiecībā uz nebīstamiem, neinertiem atkritumiem, ja tos glabā A kategorijas atkritumu apsaimniekošanas objektā.

4. Neskarot citus Kopienas tiesību aktus, attiecībā uz atkritumiem, uz ko attiecas šī direktīva, nepiemēro Direktīvu 1999/31/EK.

3. pants

Definīcijas

Šajā direktīvā:

- 1) "atkritumi" ir definēti tāpat kā Direktīvas 75/442/EEK 1. panta a) punktā;
- 2) "bīstami atkritumi" ir definēti tāpat kā 1. panta 4. punktā Padomes Direktīvā 91/689/EEK (1991. gada 12. decembris) par bīstamajiem atkritumiem ⁽³⁾;
- 3) "inerti atkritumi" ir atkritumi, ar ko nenotiek nekādas būtiskas fizikālas, ķīmiskas vai bioloģiskas pārmaiņas. Inerti atkritumi nešķīst, nedeg vai citādi nereaģē – nedz fizikāli, nedz ķīmiski, tie bioloģiski nesadalās vai kaitīgi neiedarbojas uz citām vielām, kas saskaras ar tiem, tādējādi neizraisot vides piesārņojumu un nekaitējot cilvēku veselībai. Atkritumu kopīgajam izskalojumam un piesārņotājvielu daudzumam tajos, kā arī izskalojuma ekotoksiskumam jābūt niecīgam, un jo īpaši tas nedrīkst apdraudēt virszemes ūdeņu un/vai gruntsūdeņu kvalitāti;

⁽¹⁾ OV L 184, 17.7.1999., 23. lpp.

⁽²⁾ OV C 321, 31.12.2003., 1. lpp.

⁽³⁾ OV L 377, 31.12.1991., 20. lpp. Direktīvā grozījumi izdarīti ar Regulu (EK) Nr. 166/2006.

- 4) “nepiesārņota augsne” ir augsne, kas, veicot rakšanas darbus, ir aizvākta no zemes virskārtas, un ko neuzskata par piesārņotu saskaņā ar tās dalībvalsts tiesību aktiem, kurā atrodas attiecīgā atkritumu glabāšanas vieta, vai saskaņā ar Kopienas tiesību aktiem;
- 5) “minerālresursi” jeb “minerāli” ir tādas dabā sastopamas organisku vai neorganisku vielu, piemēram, energokurināmo, metālu rūdu, rūpnieciski izmantojamu minerālvielu un būvniecībā izmantojamu minerālvielu iegulas zemes garozā, kuras nav ūdens;
- 6) “ieguves rūpniecība” ir visi uzņēmumi, kas komerciālos nolūkos nodarbojas ar minerālu resursu iegūvi virs zemes vai pazemē, arī tādi, kuri veic iegūvi no urbumiem vai apstrādā iegūtos materiālus;
- 7) “piekraste” ir tā jūras un jūras dibena teritorija, kas no parastu vai vidēju paisumu zemākā ūdens līmeņa atzīmes iestiepjas jūrā;
- 8) “apstrāde” ir mehāniski, fizikāli, bioloģiski, termiski vai ķīmiski procesi vai procesu kompleksi, ko veic ar minerālresursiem – tostarp minerālresursiem no karjeru darbiem – iegūstot attiecīgus minerālus, tostarp rupjuma mainīšana, klasifikācija, separācija un skalošana, kā arī iepriekš izmestu atkritumu pārstrāde, bet pie tās nepieder metālkausēšana, termiski izgatavošanas procesi (izņemot kalļakmens dedzināšanu) un metalurģiskie procesi;
- 9) “sārņi” ir atkritumu cietās daļas vai to suspensija, kas atliek pēc tam, kad minerāli ir apstrādāti separācijas procesos (piem., beržot, maļot, sijājot, flotējot un izmantojot citus fizikālus un ķīmiskus paņēmienus), lai vērtīgos minerālus atdalītu no mazāk vērtīgiem iežiem;
- 10) “terehons” ir būvēts objekts cietu atkritumu apglabāšanai uz zemes;
- 11) “dambis” ir būvēta konstrukcija ūdens vai atkritumu saturēšanai un/vai ierobežošanai dīķī;
- 12) “dīķis” ir dabisks vai būvēts objekts, kur apglabāt smalkgraudainus atkritumus, parasti sārņus, kopā ar brīvu ūdeni dažādā daudzumā, no minerālresursu apstrādes un no apstrādei izmantotā ūdens tīrīšanas un reģenerācijas;
- 13) “vājš, skābju iedarbībā sadalāms cianīds” ir cianīds un cianīda savienojumi, ko sadala vāja skābe ar konkrētu pH līmeni;
- 14) “izskalojums” ir jebkāds šķidrums, kas sūcas cauri noglabātiem atkritumiem un izplatās no atkritumu apsaimniekošanas objekta vai tajā paliek, arī piesārņoti notekūdeņi, kurš var nelabvēlīgi ietekmēt vidi, ja to atbilstīgi neapstrādā;
- 15) “atkritumu apsaimniekošanas objekts” ir jebkāda teritorija, kas atvēlēta, lai uzkrātu vai apglabātu ieguves rūpniecības atkritumus – neatkarīgi no tā, cietus vai šķidrus, vai šķīdumā, vai suspensijā – uz šādu laiku:
- bez termiņa – A kategorijas atkritumu apsaimniekošanas objektos un objektos atkritumiem, kas atkritumu apsaimniekošanas plānā raksturoti kā bīstami;
 - uz termiņu, ilgāku par sešiem mēnešiem – negaidīti radušos bīstamu atkritumu apsaimniekošanas objektos;
 - uz termiņu, ilgāku par vienu gadu – nebīstamu, neinertu atkritumu apsaimniekošanas objektos;
 - uz termiņu, ilgāku par trim gadiem – nepiesārņotas augsnes, nebīstamu ģeoloģiskas, kūdras ieguves, apstrādes un uzglabāšanas atkritumu, kā arī inertu atkritumu apsaimniekošanas objektos.
- Šādi objekti ietver arī dambjus vai citas konstrukcijas, kuru mērķis ir saturēt, aizturēt, ierobežot vai citādi atbalstīt minētos objektus, un tostarp arī terehonus un dīķus, bet ne tikai, taču par tiem neuzskata raktas tilpes, kurās sanācījas un celtniecības nolūkos ievieto atkritumus pēc tam, kad no tiem ir iegūti minerāli;
- 16) “smags nelaimes gadījums” ir notikums atkritumu glabāšanas vietā kādas darbības gaitā, apsaimniekojot atkritumus kādā uzņēmumā, uz ko attiecas šī direktīva, kurš izraisa nopietnus draudus cilvēku veselībai un/vai videi uzreiz vai laika gaitā, objektā vai ārpus tā;
- 17) “bīstama viela” ir viela, maisījums vai preparāts, kas ir bīstams Direktīvas 67/548/EEK⁽¹⁾ vai Direktīvas 1999/45/EK⁽²⁾ nozīmē;
- 18) “labākas pieejamās metodes” ir definētas tāpat kā Direktīvas 96/61/EK 2. panta 11. punktā;

(¹) Padomes Direktīva 67/548/EEK (1967. gada 27. jūnijs) par normatīvo un administratīvo aktu tuvināšanu attiecībā uz bīstamu vielu klasifikāciju, iepakojšanu un marķēšanu (OV L 196, 16.8.1967., 1. lpp.). Direktīvā jaunākie grozījumi izdarīti ar Komisijas Direktīvu 2004/73/EK (OV L 152, 30.4.2004., 1. lpp.).

(²) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 1999/45/EK (1999. gada 31. maijs) par dalībvalstu normatīvo un administratīvo aktu tuvināšanu attiecībā uz bīstamu preparātu klasifikāciju, iepakojšanu un marķēšanu (OV L 200, 30.7.1999., 1. lpp.). Direktīvā jaunākie grozījumi izdarīti ar Komisijas Direktīvu 2006/8/EK (OV L 19, 24.1.2006., 12. lpp.).

- 19) "saņēmējas ūdenstilpes" ir virszemes ūdeņi, gruntsūdeņi, pārejas ūdeņi un piekrastes ūdeņi, kā tie definēti, attiecīgi, Direktīvas 2000/60/EK 2. panta 1., 2., 6. un 7. punktā;
- 20) "sanācija" ir tāda atkritumu apsaimniekošanas objekta ietekmētas zemes apstrāde, kas zemi atjauno pieņemamā stāvoklī, jo īpaši attiecībā uz augsnes kvalitāti, savvaļas augiem un dzīvniekiem, dabisku vidi, saldūdens sistēmām, ainavām un piemērotu lietderīgu izmantojumu;
- 21) "ģeoloģiska izpēte" ir saimnieciski izmantojamu minerāliegulu meklēšana, arī paraugu ņemšana, paraugu ņemšana lielos apjomos, urbšana un rakšana, bet pie tās nepieder darbi, kas vajadzīgi, izstrādājot tādas minerāliegulas, un darbības, kas ir tieši saistītas ar notiekošām ieguves operācijām;
- 22) "sabiedrība" ir viena vai vairākas fiziskas vai juridiskas personas un – saskaņā ar attiecīgas valsts tiesību aktiem vai praksi – viņu apvienības, organizācijas vai grupas;
- 23) "attiecīgā sabiedrība" ir tā sabiedrības daļa, kuru ietekmē vai var ietekmēt ar vidi saistītu lēmumu pieņemšana saskaņā ar šīs direktīvas 6. un 7. pantu vai kura ir ieinteresēta tādu lēmumu pieņemšanā; piemērojot šo definīciju, uzskata, ka nevalstiskas organizācijas, kas cīnās par vides aizsardzību un atbilst visām attiecīgas valsts tiesību aktu prasībām, ir ieinteresētas;
- 24) "apsaimniekotājs" ir fiziska vai juridiska persona, kas ir atbildīga par ieguves rūpniecības atkritumu apsaimniekošanu saskaņā ar tās dalībvalsts tiesību aktiem, kurā apsaimnieko atkritumus, tostarp attiecībā uz ieguves rūpniecības atkritumu pagaidu glabāšanu, darbības fāzi un pēcslēgšanu;
- 25) "atkritumu valdītājs" ir ieguves rūpniecības atkritumu ražotājs vai fiziska vai juridiska persona, kuras valdījumā tie ir;
- 26) "kompetenta persona" ir fiziska persona, kam ir tehniskas zināšanas un pieredze, kā noteikts tās dalībvalsts tiesību aktos, kurā darbojas persona, lai pildītu no šīs direktīvas izrietošos pienākumus;
- 27) "kompetenta iestāde" ir iestāde vai iestādes, ko dalībvalsts norīko par atbildīgajām, lai pildītu no šīs direktīvas izrietošos pienākumus;
- 28) "atkritumu glabāšanas vieta" ir visa zeme konkrētā ģeogrāfiskā atrašanās vietā, ko pārbauga un kontrolē apsaimniekotājs;
- 29) "būtiskas pārmaiņas" ir tādas pārmaiņas atkritumu apsaimniekošanas objekta uzbūvē vai darbībā, kuras, pēc kompetentas iestādes viedokļa, var būtiski negatīvi ietekmēt cilvēku veselību vai vidi.

4. pants

Vispārējas prasības

1. Dalībvalstis veic pasākumus, kas vajadzīgi, lai nodrošinātu to, ka ieguves rūpniecības atkritumus apsaimnieko, neapdraudot cilvēku veselību un nelietojot procesus vai metodes, kas var kaitēt videi, un jo īpaši – neradot draudus ūdenim, gaisam, augsnei, faunai un florai, neradot neērtības trokšņa vai smakas dēļ, un nelabvēlīgi neietekmējot ainavu vai vietas, kas rada īpašu ieinteresētību. Dalībvalstis arī veic pasākumus, kas vajadzīgi, lai aizliegta ieguves rūpniecības atkritumu nekontrolētu pamešanu, izgāšanu vai apglabāšanu.

2. Dalībvalstis nodrošina to, ka apsaimniekotājs veic visus vajadzīgos pasākumus, lai pēc iespējas novērstu vai mazinātu jebkādu nelabvēlīgu ietekmi uz vidi un cilvēku veselībai radītus apdraudējumus, ko varētu radīt ieguves rūpniecības atkritumu apsaimniekošana. Tas ietver jebkādu atkritumu apsaimniekošanas objektu pārvaldību, arī pēc to slēgšanas, un tādu smagu nelaimes gadījumu novēršanu, kuri varētu notikt attiecīgajā objektā, kā arī to seku ierobežošanu attiecībā uz vidi un cilvēku veselību.

3. Šā panta 2. punktā minēto pasākumu pamatā ir, *inter alia*, labākās pieejamās metodes, bet tie neliek lietot kādas konkrētas metodes vai īpašu tehnoloģiju, toties ņem vērā atkritumu apsaimniekošanas objekta tehniskos parametrus, tā atrašanās vietu un vietējos vides apstākļus.

5. pants

Atkritumu apsaimniekošanas plāns

1. Dalībvalstis nodrošina to, ka apsaimniekotājs izstrādā atkritumu apsaimniekošanas plānu, lai mazinātu, apstrādātu, reģenerētu un apglabātu ieguves rūpniecības atkritumus, ņemot vērā ilgtspējīgas attīstības principu.

2. Atkritumu apsaimniekošanas plāna mērķi ir šādi:

- a) novērst vai mazināt atkritumu radīšanu un to kaitīgumu, īpaši apsverot:
- i) atkritumu apsaimniekošanu izstrādes stadijā un izvēloties metodi, ko izmantot minerālu ieguvē un apstrādē;
 - ii) pārmaiņas, kas var notikt ar ieguves rūpniecības atkritumiem attiecībā uz virsmas laukuma paplašināšanos un virszemes apstākļu iedarbību;
 - iii) iespēju ievietot ieguves rūpniecības atkritumus atpakaļ izraktajā tilpē pēc minerālu ieguves, ciktāl tas ir tehniski un ekonomiski iespējami un piemēroti videi, saskaņā ar Kopienas līmeni pastāvošiem vides standartiem un šīs direktīvas prasībām, ciktāl tās attiecas uz konkrēto gadījumu;

- iv) iespēju atlikt atpakaļ augsnes virsslāni pēc atkritumu apsaimniekošanas objekta slēgšanas vai, ja tas nav praktiski un lietderīgi, augsnes virsslāni izlietot citur;
- v) minerālresursu apstrādei izmantot mazāk bīstamas vielas;
- b) veicināt ieguves rūpniecības atkritumu reģenerāciju, šādus atkritumus atkārtoti izmantojot, utilizējot vai otrreizēji pārstrādājot, ja tas ir pieņemami no vides viedokļa saskaņā ar Kopienā pastāvošiem vides standartiem un šīs direktīvas prasībām, ciktāl tās attiecas uz konkrēto gadījumu;
- c) nodrošināt ieguves rūpniecības atkritumiem drošu īstermiņa un ilgtermiņa apglabāšanu, jo īpaši, projektēšanas stadijā apsverot apsaimniekošanu atkritumu apsaimniekošanas objekta darbības laikā un pēcslēgšanas fāzē un izvēloties tādu projektu, kas:
- i) paredz pēc iespējas mazāku slēgta atkritumu apsaimniekošanas objekta monitoringu un, ja iespējams, pilnīgi nekādu tā monitoringu, kontroli un pārvaldību;
- ii) novērš vai vismaz paredz pēc iespējas mazāku ilgtermiņa negatīvu ietekmi, piemēram, ko rada piesārņotājvielu izplatīšanās no atkritumu apsaimniekošanas objekta pa gaisu vai pa ūdeni;
- iii) nodrošināt visu dambju vai terehonu, kas paceļas virs sākotnējā zemes līmeņa, ilgtermiņa ģeotehnisko stabilitāti.
3. Atkritumu apsaimniekošanas plānā ir vismaz šādi elementi:
- a) attiecīgos gadījumos, ierosinātā atkritumu apsaimniekošanas objekta klasifikācija saskaņā ar III pielikumā dotajiem kritērijiem:
- ja ir vajadzīgs A kategorijas atkritumu apsaimniekošanas objekts – dokuments, kurā paredzēts, ka saskaņā ar 6. panta 3. punktu tiks izstrādāta smagu nelaimes gadījumu novēršanas politika, drošības sistēma tās īstenošanai, kā arī iekšējs plāns ārkārtēju situāciju novēršanai;
- ja apsaimniekotājs uzskata, ka nav vajadzīgs A kategorijas atkritumu apsaimniekošanas objekts – pietiekama informācija, kas to pamato, tostarp iespējamu nelaimes gadījumu radīto apdraudējumu uzskaitījums;
- b) atkritumu raksturojums saskaņā ar II pielikumu un kopsavilkums par ieguves rūpniecības atkritumu paredzamo kopapjomu, kas radīsies darbības stadijā;
- c) tās darbības apraksts, kura rada minētos atkritumus, un jebkāda pēcapstrāde, kam tos pakļauj;
- d) apraksts, kā vidi un cilvēku veselību var negatīvi ietekmēt minēto atkritumu glabāšana, un preventīvie pasākumi, kas jāveic, lai mazinātu to iespaidu uz vidi darbības laikā un pēc slēgšanas, ietverot arī 11. panta 2. punkta a), b) d) un e) apakšpunktā minētos aspektus;
- e) ierosinātās kontroles un pārraudzības procedūras saskaņā ar 10. pantu, ja tās ir piemērojamas, un 11. panta 2. punkta c) apakšpunktu;
- f) ierosinātais plāns slēgšanai, tostarp sanācija, pēcslēgšanas procedūras un pārraudzība, kā paredzēts 12. pantā;
- g) pasākumi, lai novērstu ūdens stāvokļa pasliktināšanos saskaņā ar Direktīvu 2000/60/EK un lai novērstu vai mazinātu gaisa un augsnes piesārņošanu, kā paredzēts 13. pantā;
- h) zemes, kuru skars atkritumu apsaimniekošanas objekts, stāvokļa novērtējums.
- Atkritumu apsaimniekošanas plāns sniedz pietiekami daudz informācijas, lai kompetenta iestāde varētu novērtēt apsaimniekotāja spējas sasniegt 2. punktā izklāstītos atkritumu apsaimniekošanas plāna mērķus un izpildīt šajā direktīvā noteiktās saistības. Plānā jo īpaši izskaidro, kā ar 2. punkta a) apakšpunkta i) punktā minēto izraudzīto iespēju un metodi tiks sasniegti atkritumu apsaimniekošanas plāna mērķi, kā noteikts 2. punkta a) apakšpunktā.
4. Atkritumu apsaimniekošanas plānu pārskata ik pēc pieciem gadiem un/vai, ja vajadzīgs, izdara tajā grozījumus, ja būtiski mainās atkritumu apsaimniekošanas objekta darbība vai arī atkritumi, ko tajā glabā. Par visiem grozījumiem paziņo kompetentajai iestādei.
5. Plānus, kuri izstrādāti, ievērojot citus attiecīgās valsts vai Kopienas tiesību aktus, un kuros ir 3. punktā izklāstītā informācija, var izmantot, ja tas novērš lieku informācijas dublēšanos un apsaimniekotāja darba atkārtēšanos, ar nosacījumu, ka ir ievērotas visas 1. līdz 4. punktā paredzētās prasības.
6. Kompetenta iestāde apstiprina atkritumu apsaimniekošanas plānu, pamatojoties uz dalībvalstu noteiktām procedūrām, un pārrauga tā īstenošanu.

6. pants

Smagu nelaimes gadījumu novēršana un informācija

1. Šis pants attiecas uz A kategorijas atkritumu apsaimniekošanas objektiem, izņemot tos atkritumu apsaimniekošanas objektus, uz kuriem attiecas Direktīva 96/82/EK.

2. Neskarot citus Kopienas tiesību aktus, un jo īpaši Direktīvu 92/91/EEK un Direktīvu 92/104/EEK, dalībvalstis nodrošina to, ka smagu nelaimes gadījumu radītos apdraudējumus uzskaita un vajadzīgos elementus iekļauj atkritumu apsaimniekošanas objektu projektā, būvniecībā, darbībā un ekspluatācijā, slēgšanā un pēcslēgšanā, lai novērstu minētos nelaimes gadījumus un mazinātu to nelabvēlīgo ietekmi uz cilvēku veselību un/vai vidi, aptverot jebkādu pārrobežu ietekmi.

3. Ievērojot 2. punktā paredzētās prasības, katrs apsaimniekotājs pirms darbību sākuma izstrādā smagu nelaimes gadījumu novēršanas politiku ieguves rūpniecības atkritumu apsaimniekošanai un ievieš drošības sistēmu tās īstenošanai saskaņā ar I pielikuma 1. iedaļā izklāstītajiem elementiem, kā arī īsteno iekšēju plānu ārkārtēju situāciju novēršanai, kurā paredz pasākumus, kas atkritumu glabāšanas vietā jāveic, ja notiek nelaimes gadījums.

Saskaņā ar šo politiku apsaimniekotājs ieceļ vadītāju drošības jautājumos, kurš atbild par smagu nelaimes gadījumu novēršanas politikas īstenošanu un regulāru uzraudzību.

Kompetentā iestāde izstrādā ārēju plānu ārkārtēju situāciju novēršanai, kurā paredz pasākumus, kas ārpus atkritumu glabāšanas vietas jāveic, ja notiek nelaimes gadījums. Iesniedzot pieteikumu atļaujas saņemšanai, apsaimniekotājs kompetentajai iestādei sniedz visu informāciju, kas vajadzīga, lai tā varētu izstrādāt minēto plānu.

4. Ārkārtēju situāciju novēršanas plāniem, kas minēti 3. punktā, ir šādi mērķi:

- a) ierobežot un kontrolēt smagus nelaimes gadījumus un citas avārijas, lai mazinātu to sekas, un jo īpaši mazināt kaitējumu cilvēku veselībai un videi;
- b) īstenot pasākumus, kas vajadzīgi, lai sargātu cilvēku veselību un vidi no smagu nelaimes gadījumu un citu avāriju sekām;
- c) darīt zināmu vajadzīgo informāciju sabiedrībai un attiecīgajiem dienestiem vai iestādēm attiecīgajā teritorijā;
- d) nodrošināt vides sanāciju, atjaunošanu un attīrīšanu pēc smagiem nelaimes gadījumiem.

Dalībvalstis nodrošina to, lai, notiekot smagam nelaimes gadījumam, apsaimniekotājs kompetentajai iestādei nekavējoties sniegtu visu vajadzīgo informāciju, palīdzot mazināt tā ietekmi uz cilvēku veselību un novērtēt un mazināt videi nodarīto kaitējumu faktisko vai potenciālo apjomu.

5. Dalībvalstis nodrošina to, lai attiecīgajai sabiedrībai būtu iespējas savlaicīgi un efektīvi piedalīties saskaņā ar 3. punktu izstrādājamā ārējā ārkārtas pasākumu plāna izstrādē vai

pārskatīšanā. Lai to nodrošinātu, attiecīgo sabiedrību informē par visiem priekšlikumiem, un dara pieejamu attiecīgo informāciju, *inter alia*, ietverot informāciju par tiesībām piedalīties lēmumu pieņemšanas procesā un par kompetento iestādi, kurai var iesniegt atsauksmes vai jautājumus.

Dalībvalstis nodrošina to, ka attiecīgā sabiedrība ir tiesīga pieņemamos termiņos nākt klajā ar atsauksmēm un ka šādas atsauksmes atbilstīgi ņem vērā, pieņemot lēmumus par ārējiem ārkārtas pasākumu plāniem.

6. Dalībvalstis nodrošina to, ka attiecīgajai sabiedrībai domātā informācijā par drošības pasākumiem un darbībām, kas jāveic, notiekot nelaimes gadījumam, ir vismaz tie elementi, kas uzskaitīti I pielikuma 2. iedaļā, un to sniedz bez maksas un bez ierobežojumiem.

Tādu informāciju pārskata ik pēc trim gadiem un, vajadzības gadījumā, atjaunina.

7. pants

Pieteikums un atļauja

1. Neviens atkritumu apsaimniekošanas objekts nedrīkst darboties bez kompetentās iestādes izsniegtas atļaujas. Atļaujā ir šā panta 2. punktā paredzētie elementi, un tajā skaidri norādīta attiecīgā atkritumu apsaimniekošanas objekta kategorija atbilstīgi 9. pantā minētajiem kritērijiem.

Ievērojot visas šajā pantā paredzētās prasības, visas atļaujas, ko izdod saskaņā ar citiem attiecīgās valsts vai Kopienas tiesību aktiem, var apvienot, izveidojot vienotu atļauju, ja tāds formāts novērs lieku informācijas dublēšanos un apsaimniekotāja vai kompetentās iestādes darba atkarīto. Uz 2. punktā izklāstīto informāciju var attiecināt vienu atļauju vai vairākas atļaujas, ar nosacījumu, ka ir ievērotas visas prasības, kas paredzētas šajā pantā.

2. Atļaujas pieteikumā ir vismaz šāda informācija:

- a) ziņas par apsaimniekotāju;
- b) paredzētā atkritumu apsaimniekošanas objekta atrašanās vieta, arī visas alternatīvās atrašanās vietas;
- c) atkritumu apsaimniekošanas plāns, kas paredzēts 5. pantā;
- d) piemēroti pasākumi finansiālu garantiju vai līdzvērtīgu garantiju formā, kā paredzēts 14. pantā;
- e) informācija, ko apsaimniekotājs sniedz saskaņā ar Direktīvas 85/337/EEK⁽¹⁾ 5. pantu, ja saskaņā ar minēto direktīvu jāveic ietekmes uz vidi izvērtējums.

(1) Padomes Direktīva 85/337/EEK (1985. gada 27. jūnijs) par dažu sabiedrisku un privātu projektu ietekmes uz vidi novērtējumu (OV L 175, 5.7.1985., 40. lpp.). Direktīvā jaunākie grozījumi izdarīti ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2003/35/EK (OV L 156, 25.6.2003., 17. lpp.).

3. Kompetentā iestāde dod atļauju tikai tad, ja tā pārlicinās, ka:

- a) apsaimniekotājs atbilst attiecīgajām prasībām saskaņā ar šo direktīvu;
- b) atkritumu apsaimniekošana nav tiešā pretrunā ar attiecīgo atkritumu apsaimniekošanas plānu vai plāniem, kas minēti Direktīvas 75/442/EEK 7. pantā, vai kā citādi neliedz tos īstenot.

4. Dalībvalstis veic pasākumus, kas vajadzīgi, lai nodrošinātu to, ka kompetentas iestādes regulāri pārskata un, vajadzības gadījumā, atjaunina atļaujas izsniegšanas nosacījumus:

- ja būtiski mainās atkritumu apsaimniekošanas objekta darbība vai arī atkritumi, ko tajā glabā;
- pamatojoties uz monitoringa rezultātiem, ko apsaimniekotājs darījis zināmus saskaņā ar 11. panta 3. punktu, vai to pārbaūžu rezultātiem, kas veiktas saskaņā ar 17. pantu;
- ņemot vērā informācijas apmaiņu par būtiskām izmaiņām labākajās pieejamajās metodēs saskaņā ar 21. panta 3. punktu.

5. Saskaņā ar šo pantu izdotā atļaujā ietverta informāciju statistikas vajadzībām pēc lūguma dara zināmu kompetentām valsts un Kopienas statistikas iestādēm. Svarīgu tīri komerciālu informāciju, piemēram, informāciju par darījumu attiecībām un izmaksu detaļām, un tautsaimnieciski izmantojamu minerālresursu apjomu nedara publiski pieejamu.

8. pants

Sabiedrības dalība

1. Pēc iespējas agrīnā atļaujas piešķiršanas procedūras stadijā vai, vēlākais, tiklīdz praktiski iespējams sniegt minēto informāciju, sabiedrību ar publiskiem paziņojumiem vai citiem piemērotiem līdzekļiem, piemēram, ar elektroniskiem saziņas līdzekļiem, ja tādi ir pieejami, informē par šādiem jautājumiem:

- a) atļaujas pieteikumu;
- b) attiecīgos gadījumos, par to, ka attiecībā uz lēmumu par pieteikumu atļaujas saņemšanai dalībvalstis apspriežas saskaņā ar 16. pantu;
- c) sīkāku informāciju par kompetentajām iestādēm, kas atbild par lēmuma pieņemšanu un kurās var saņemt

attiecīgu informāciju, un kurām var iesniegt atsauksmes vai jautājumus, kā arī atsauksmju vai jautājumu iesniegšanas termiņu;

- d) iespējamo lēmumu būtību;
- e) attiecīgos gadījumos, sīkākām ziņām par pieteikumu atļaujas atjaunināšanai vai atļaujas piešķiršanas nosacījumiem;
- f) norādi uz attiecīgās informācijas pieejamības laiku un vietu, vai veidu;
- g) sīkākām ziņām par sabiedrības dalības pasākumiem un apspriešanos, kas notikusi saskaņā ar 7. punktu.

2. Dalībvalstis nodrošina to, ka pieņemamā termiņā attiecīgajai sabiedrībai ir pieejami:

- a) saskaņā ar attiecīgas valsts tiesību aktiem – galvenie ziņojumi un ieteikumi, kas kompetentajai iestādei ir iesniegti laikā, kad attiecīgā sabiedrība saņēmusi informāciju saskaņā ar 1. punktu;
- b) saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2003/4/EK (2003. gada 28. janvāris) par vides informācijas pieejamību sabiedrībai ⁽¹⁾ – visa informācija papildus 1. punktā minētajai informācijai, kas attiecas uz lēmumu, ko pieņem saskaņā ar šīs direktīvas 7. pantu, un kas kļūst pieejama tikai pēc tam, kad attiecīgā sabiedrība ir informēta saskaņā ar šā panta 1. punktu.

3. Dalībvalstis veic piemērotus pasākumus, lai saskaņā ar šā panta 1. punktu nodrošinātu, ka sabiedrība ir informēta par atļaujas piešķiršanas nosacījumu atjaunināšanu saskaņā ar 7. panta 4. punktu.

4. Pirms lēmuma pieņemšanas attiecīgā sabiedrība ir tiesīga darīt zināmus komentārus un viedokļus kompetentajai iestādei.

5. Pieņemot lēmumu, atbilstīgi jāievēro saskaņā ar šo pantu notikušās apspriešanās rezultāti.

6. Pēc lēmuma pieņemšanas kompetentā iestāde saskaņā ar attiecīgām procedūrām informē attiecīgo sabiedrību un dara tai pieejamu šādu informāciju:

- a) lēmuma saturu, ietverot arī atļaujas kopiju;
- b) iemeslus un apsvērumus, kas ir lēmuma pamatā.

⁽¹⁾ OV L 41, 14.2.2003., 26. lpp.

7. Dalībvalstis nosaka sīki izstrādātus pasākumus sabiedrības dalībai saskaņā ar šo pantu tā, lai attiecīgā sabiedrība varētu tiem sagatavoties un efektīvi piedalīties.

9. pants

Atkritumu apsaimniekošanas objektu klasifikācijas sistēma

Saskaņā ar šo direktīvu kompetentas iestādes klasificē atkritumu apsaimniekošanas objektus kā A kategorijas objektus saskaņā ar III pielikumā izklāstītiem kritērijiem.

10. pants

Raktas tilpes

1. Dalībvalstis nodrošina to, ka apsaimniekotājs, ieguves rūpniecības atkritumus ievietojot atpakaļ izraktajās tilpēs sanācijas un celtniecības nolūkos, neatkarīgi no tā, vai tie radīti ieguvē virs zemes vai pazemē, veic piemērotus pasākumus, lai:

- 1) nodrošinātu ieguves rūpniecības atkritumu stabilitāti, ievērojot, *mutatis mutandis* 11. panta 2. punktu;
- 2) novērstu augsnes, virszemes ūdeņu vai gruntsūdeņu piesārņošanu, ievērojot 13. panta 1., 3. un 5. punktu, *mutatis mutandis*;
- 3) nodrošinātu ieguves rūpniecības atkritumu un rakto tilpju monitoringu, *mutatis mutandis*, ievērojot 12. panta 4. un 5. punktu.

2. Direktīva 1999/31/EK joprojām attiecas uz atkritumiem, kas nav ieguves rūpniecības atkritumi, ko izmanto, lai attiecīgi piepildītu raktas tilpes.

11. pants

Atkritumu apsaimniekošanas objektu būvniecība un apsaimniekošana

1. Dalībvalstis veic pasākumus, kas vajadzīgi, lai nodrošinātu to, ka atkritumu apsaimniekošanas objektu pārvaldība ir uzticēta kompetentām personām un ka ir nodrošināta tehniska atbilstība un personāla mācības.

2. Kompetentā iestāde pārlicinās par to, ka, būvējot jaunu atkritumu apsaimniekošanas objektu vai pārveidojot esošu atkritumu apsaimniekošanas objektu, apsaimniekotājs nodrošina to, ka:

- a) atkritumu apsaimniekošanas objekts atrodas piemērotā vietā, jo īpaši ņemot vērā Kopiesas vai dalībvalsts pienākumus attiecībā uz aizsargājamām teritorijām, ģeoloģiskus, hidroloģiskus, hidroģeoloģiskus, seismiskus

un ģeotehniskus faktoros, un ir projektēts tā, lai īstermiņa un ilgtermiņa perspektīvā atbilstu paredzētajiem nosacījumiem novērst augsnes, gaisa, gruntsūdeņu vai virszemes ūdeņu piesārņojumu, īpaši ņemot vērā Direktīvu 76/464/EEK⁽¹⁾, Direktīvu 80/68/EEK⁽²⁾ un Direktīvu 2000/60/EK un nodrošinot efektīvu piesārņotā ūdens un izskalojuma savākšanu, kā tas paredzēts izsniegtajā atļaujā un ja tas paredzēts, kā arī mazinot ūdens vai vēja izraisīto eroziju, ciktāl tas ir tehniski iespējami un ekonomiski pamatoti;

- b) atkritumu apsaimniekošanas objekts ir piemēroti uzbūvēts, pārvaldīts un uzturēts, lai īstermiņā un ilgtermiņā nodrošinātu tā fizisku stabilitāti un novērstu augsnes, gaisa, virszemes ūdeņu vai gruntsūdeņu piesārņojumu, kā arī pēc iespējas mazinātu kaitējumu ainavām;
- c) ir piemēroti plāni un pasākumi, lai kompetentās personas regulāri pārraudzītu un pārbaudītu atkritumu apsaimniekošanas objektu un aktīvi rīkotos, ja rezultāti liecinātu par nestabilitāti vai ūdens vai augsnes piesārņojumu;
- d) ir izstrādāti piemēroti pasākumi zemes sanācijai un atkritumu apsaimniekošanas objekta slēgšanai;
- e) ir izstrādāti piemēroti pasākumi atkritumu apsaimniekošanas objekta pēcslēgšanas fāzei.

Iepriekš c) apakšpunktā minētā monitoringa un pārbauzu dokumentāciju līdz ar atļaujas dokumentāciju glabā, lai nodrošinātu informācijas atbilstīgu nodošanu, jo īpaši gadījumos, ja mainās apsaimniekotājs.

3. Apsaimniekotājs bez liekas kavēšanās, un nekādā ziņā ne vēlāk kā 48 stundas pēc attiecīgā notikuma, kompetentajai iestādei dara zināmus visus notikumus, kas varētu iespaidot atkritumu apsaimniekošanas objekta stabilitāti un visu būtisko nelabvēlīgo ietekmi uz vidi, kas atklājusies atkritumu apsaimniekošanas objekta kontroles un monitoringa procedūrās. Apsaimniekotājs pēc iespējas īsteno iekšējo plānu ārkārtēju situāciju novēršanai un ievēro visas citas kompetentās iestādes norādes par novēršanas pasākumu veikšanu.

⁽¹⁾ Padomes Direktīva 76/464/EEK (1976. gada 4. maijs) par piesārņojumu, ko rada dažas bīstamas vielas, kuras novada Kopiesas ūdens vidē (OV L 129, 18.5.1976., 23. lpp.). Direktīvā jaunākie grozījumi izdarīti ar Direktīvu 2000/60/EK.

⁽²⁾ Padomes Direktīva 80/68/EEK (1979. gada 17. decembris) par gruntsūdeņu aizsardzību pret dažu bīstamu vielu radītu piesārņojumu (OV L 20, 26.1.1980., 43. lpp.). Direktīvā grozījumi izdarīti ar Direktīvu 91/692/EEK (OV L 377, 31.12.1991., 48. lpp.).

Apsaimniekotājs sedz veicamo pasākumu izmaksas.

Kompetentās iestādes noteiktā intervālā, bet ne retāk kā vienu reizi gadā, apsaimniekotājs, pamatojoties uz uzkrātajiem datiem, ziņo kompetentajām iestādēm par monitoringa rezultātiem, lai apliecinātu to, ka viņš ievēro atļaujas nosacījumus, un labāk apzinātu procesus, kas notiek atkritumos un atkritumu apsaimniekošanas objektos. Kompetentā iestāde, pamatojoties uz šo ziņojumu, var pieņemt lēmumu, ka ir vajadzīgs neatkarīga eksperta apstiprinājums.

12. pants

Atkritumu apsaimniekošanas objektu slēgšanas un pēcslēgšanas procedūras

1. Dalībvalstis veic pasākumus, lai nodrošinātu atbilstību 2. līdz 5. punkta prasībām.

2. Atkritumu apsaimniekošanas objekts sāk slēgšanas procedūru tikai tad, ja ir ievērots viens no šiem nosacījumiem:

- a) ja ir ievēroti attiecīgie atļaujā uzskaitītie nosacījumi;
- b) pēc apsaimniekotāja lūguma to atļāvusi kompetentā iestāde;
- c) kompetenta iestāde ir pieņēmusi pamatotu lēmumu šajā sakarā.

3. Atkritumu apsaimniekošanas objektu var uzskatīt par galīgi slēgtu tikai tad, kad kompetentā iestāde bez liekas kavēšanās ir veikusi beidzamo pārbaudi uz vietas, izvērtējusi visus apsaimniekotāja iesniegtos ziņojumus, apliecinājusi, ka atkritumu apsaimniekošanas objekta skartā zeme ir sanēta, un darījusi apsaimniekotājam zināmu, ka piekrīt to slēgt.

Piepriekš minētais neaprobežojas ar apsaimniekotāja saistības, kas paredzētas ar atļauju vai citādi paredzētas tiesību aktos.

4. Pēc atkritumu apsaimniekošanas objekta galīgās slēgšanas, un neskarot nekādus attiecīgās valsts vai Kopienas tiesību aktus, kas reglamentē atkritumu valdītāja saistības, apsaimniekotājs pēcslēgšanas fāzē ir atbildīgs par objekta uzturēšanu, monitoringu un pārbaudēm un novēršanas pasākumiem tik ilgi, cik kompetentā iestāde to var uzskatīt par vajadzīgu, ņemot vērā to, kāds ir apdraudējums un cik ilgi tas var pastāvēt, izņemot gadījumus, ja kompetentā iestāde pieņem lēmumu pārņemt minētos apsaimniekotāja pienākumus.

5. Ja kompetenta iestāde pēc to uzskata par vajadzīgu, lai izpildītu attiecīgas vides aizsardzības prasības, kas izklāstītas Kopienas tiesību aktos, jo īpaši Direktīvās 76/464/EEK, 80/68/EEK un 2000/60/EK izklāstītās prasības, apsaimniekotājs pēc atkritumu apsaimniekošanas objekta slēgšanas, *inter alia*, pārbauda atkritumu apsaimniekošanas objekta fizikālo un ķīmisko stabilitāti un mazina jebkādu nelabvēlīgu ietekmi uz vidi, jo īpaši uz virszemes ūdeņiem un gruntsūdeņiem, nodrošinot to, ka:

- a) uzrauga un uztur visas pie objekta piederošās būves un ka kontrolaparāti un mēraparāti vienmēr ir gatavi lietošanai;
- b) attiecīgā gadījumā pārplūdes un noteces kanāli ir tīri un neaizdambēti.

6. Pēc atkritumu apsaimniekošanas objekta slēgšanas apsaimniekotājs bez kavēšanās paziņo kompetentajai iestādei par visiem notikumiem vai starpgadījumiem, kas var ietekmēt atkritumu apsaimniekošanas objekta stabilitāti, kā arī par jebkādu nozīmīgu nelabvēlīgu ietekmi uz vidi, ko atklāj attiecīgās kontroles un monitoringa procedūras. Apsaimniekotājs attiecīgos gadījumos īsteno iekšējo plānu ārkārtēju situāciju novēršanai un ievēro visas citas kompetentās iestādes norādes par novēršanas pasākumu veikšanu.

Apsaimniekotājs sedz veicamo pasākumu izmaksas.

Kompetentās iestādes noteiktos gadījumos un biežumā apsaimniekotājs, pamatojoties uz uzkrātajiem datiem, ziņo kompetentām iestādēm par monitoringa rezultātiem, lai apliecinātu to, ka viņš ievēro atļaujas nosacījumus, un labāk apzinātu procesus, kas notiek atkritumos un atkritumu apsaimniekošanas objektos.

13. pants

Ūdens stāvokļa pasliktināšanās, gaisa un augsnes piesārņošanas novēršana

1. Kompetentā iestāde pārliecinās par to, ka apsaimniekotājs ir veicis vajadzīgos pasākumus, lai ievērotu Kopienas vides aizsardzības standartus un jo īpaši lai saskaņā ar Direktīvu 2000/60/EK novērstu ūdens kvalitātes pasliktināšanos, *inter alia*, veicot šādus pasākumus:

- a) novērtējot iespējamību, ka no atkritumu apsaimniekošanas objektā apglabātiem atkritumiem darbības laikā un pēcslēgšanas fāzē varētu rasties izskalojums, tostarp piesārņojuma saturu izskalojumā, un nosakot atkritumu apsaimniekošanas objekta ūdens bilanci;
- b) novēršot vai mazinot izskalojuma rašanos un virszemes ūdeņu vai gruntsūdeņu un augsnes piesārņošanu ar atkritumiem;

c) uzkrājot un apstrādājot atkritumu apsaimniekošanas objektā piesārņoto ūdeni un izskalojumu atbilstoši attiecīgo standartu prasībām, lai to varētu izvadīt vidē.

2. Kompetentā iestāde nodrošina to, ka apsaimniekotājs ir veicis atbilstīgus pasākumus, lai novērstu vai mazinātu putekļu un gāzu emisijas.

3. Ja, pamatojoties uz vides apdraudējuma novērtējumu, jo īpaši, ņemot vērā, attiecīgi, Direktīvu 76/464/EEK, Direktīvu 80/68/EEK vai Direktīvu 2000/60/EK, kompetentā iestāde ir pieņēmusi lēmumu, ka izskalojums nav jāsavāc un jāapstrādā, vai ir konstatēts, ka atkritumu apsaimniekošanas objekts nerada nekādu iespējamu apdraudējumu augsnei, gruntsūdeņiem vai virszemes ūdeņiem, 1. punkta b) un c) apakšpunktā izklāstītās prasības attiecīgi var samazināt vai no tām atteikties.

4. Dalībvalstis nodrošina to, ka ieguves rūpniecības atkritumus – neatkarīgi no tā, vai tie ir cieti, pusšķidri vai šķidri – var apglabāt kādā saņēmējā ūdenstilpē, kas nav izbūvēta ieguves rūpniecības atkritumu apglabāšanai, vienīgi tad, ja apsaimniekotājs ievēro Direktīvu 76/464/EEK, 80/68/EEK un 2000/60/EK attiecīgās prasības.

5. Ieguves rūpniecības atkritumus ievietojot atpakaļ izraktajās tilpēs, kuras radītas ieguvē virs zemes vai pazemē un kuras drīkstēs appludināt pēc slēgšanas, apsaimniekotājs veic nepieciešamos pasākumus, lai novērstu vai mazinātu ūdens stāvokļa pasliktināšanos un augsnes piesārņojumu saskaņā ar *mutatis mutandis*, šā panta 1. un 3. punktu. Operators iesniedz kompetentajai iestādei nepieciešamo informāciju, lai nodrošinātu atbilstību Kopienas prasībām, jo īpaši Direktīvā 2000/60/EK paredzētajām prasībām.

6. Ja dīķī atrodas cianīds, apsaimniekotājs nodrošina to, ka vāja, skābju iedarbībā sadalāma cianīda koncentrāciju dīķī samazina līdz zemākajam iespējamam līmenim, izmantojot labākās pieejamās metodes, un atkritumu apsaimniekošanas objektos, kam atļauja piešķirta agrāk vai kas 2008. gada 1. maijā jau darbojas, tad vietā, kur dīķī izvada sārņus no pārstrādes rūpnīcas, jebkurā gadījumā nodrošina tādu skābju iedarbībā sadalāmā cianīda koncentrāciju, kas nepārsniedz 50 ppm, sākot no 2008. gada 1. maija, nepārsniedz 25 ppm, sākot no 2013. gada 1. maija, nepārsniedz 10 ppm, sākot no 2018. gada 1. maija, un 10 ppm atkritumu apsaimniekošanas objektos, kam piešķirta atļauja pēc 2008. gada 1. maija.

Ja kompetentā iestāde to prasa, apsaimniekotājs, izmantojot apdraudējuma novērtējumu, kas ņem vērā konkrētās atkritumu glabāšanas vietas apstākļus, pierāda, ka koncentrācijas robežlielumi nav jāpazemina vēl vairāk.

14. pants

Finansiālas garantijas

1. Pirms sākas kādas darbības, kas saistītas ar atkritumu uzkrāšanu vai apglabāšanu kādā atkritumu apsaimniekošanas objektā, kompetentā iestāde prasa finansiālu garantiju (piem., finanšu noguldījumu, ietverot arī attiecīgās nozares sponzorētus savstarpēju garantiju fondus) vai līdzvērtīgu garantiju saskaņā ar procedūrām, ko paredz dalībvalstis, lai:

a) izpildītu visas saistības, kas paredzētas saskaņā ar šo direktīvu izdotā atļaujā, tostarp pēcslēgšanas noteikumus;

b) jebkurā brīdī uzreiz būtu pieejami līdzekļi atkritumu apsaimniekošanas objekta skartās zemes sanācijai, kā aprakstīts atkritumu apsaimniekošanas plānā, kas sagatavots saskaņā ar 5. pantu, un kā prasīts 7. pantā minētajā atļaujā.

2. Šā panta 1. punktā minēto garantiju aprēķina, pamatojoties uz:

a) atkritumu apsaimniekošanas objekta paredzamo ietekmi uz vidi, īpaši ņemot vērā atkritumu apsaimniekošanas objekta kategoriju, atkritumu parametrus un sanētās zemes lietojumu nākotnē;

b) pieņēmumu, ka neatkarīgas un atbilstīgi kvalificētas trešās personas novērtēs un veiks visus vajadzīgos sanācijas darbus.

3. Garantiju apjomu periodiski pielāgo atbilstīgi jebkādiem sanācijas darbiem, kas jāveic attiecībā uz atkritumu apsaimniekošanas objekta skarto zemi, kā aprakstīts atkritumu apsaimniekošanas plānā, kas sagatavots saskaņā ar 5. pantu, un kā prasīts 7. pantā minētajā atļaujā.

4. Ja kompetentā iestāde piekrīt slēgšanai saskaņā ar 12. panta 3. punktu, tā apsaimniekotājam izsniedz rakstisku paziņojumu, kas viņu atbrīvo no šā panta 1. punktā minētā garantijas pienākuma, izņemot no 12. panta 4. punktā minētās pēcslēgšanas saistības.

15. pants

Atbildība vides jomā

Direktīvu 2004/35/EK groza šādi. Direktīvas III pielikumam pievieno šādu punktu:

“13. Ieguves rūpniecības atkritumu apsaimniekošana saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2006/21/EK (2006. gada 15. marts) par ieguves rūpniecības atkritumu apsaimniekošanu (*).”

(*) OV L 102 11.4.2006., 15. lpp.”

16. pants

Pārrobežu ietekme

1. Ja dalībvalsts, kurā atrodas atkritumu apsaimniekošanas objekts, apzinās, ka A kategorijas objekts varētu kādā citā dalībvalstī būtiski nelabvēlīgi ietekmēt vidi un radīt no tā izrietošu apdraudējumu cilvēku veselībai, vai arī, ja kāda dalībvalsts, ko varētu tā ietekmēt, izsaka šādu lūgumu, dalībvalsts, kuras teritorijā iesniegts lūgums saskaņā ar 7. pantu, saskaņā ar minēto pantu saņemto informāciju sniedz šai citai dalībvalstij tajā pašā laikā, kad tā dara to pieejamu saviem pilsoņiem.

Tāda informācija noder par pamatu visām apspriedēm, kas nepieciešamas šo divu dalībvalstu divpusējās attiecībās, ievērojot savstarpējības un līdztiesības principus.

2. Divpusējās attiecībās dalībvalstis nodrošina to, lai 1. punktā minētajos gadījumos arī tās dalībvalsts attiecīgajai sabiedrībai, kuru tie varētu ietekmēt, pietiekami ilgu laiku būtu pieejami atļauju pieteikumi, lai tai būtu tiesības paust viedokli par tiem, pirms kompetentā iestāde pieņem lēmumu.

3. Dalībvalstis nodrošina to, ka, notiekot nelaimes gadījumam atkritumu apsaimniekošanas objektā, kā minēts šā panta 1. punktā, informāciju, ko apsaimniekotājs saskaņā ar 6. panta 4. punktu sniedz kompetentajai iestādei, tūlīt pārsūta citai dalībvalstij, lai palīdzētu mazināt nelaimes gadījuma sekas cilvēku veselībai, kā arī novērtēt un mazināt videi nodarīto faktisko vai potenciālo kaitējumu apjomu.

17. pants

Kompetentās iestādes veiktas pārbaudes

1. Pirms apglabāšanas darbību sākuma un pēc tam, arī pēcslēgšanas fāzē, ar vienādiem starplaikiem, ko nosaka attiecīgā dalībvalsts, kompetentā iestāde pārbauda visus atkritumu apsaimniekošanas objektus, uz ko attiecas 7. pants, lai nodrošinātu to, ka tie atbilst attiecīgiem atļaujas nosacījumiem. Pozitīva konstatācija nekādi nemazina apsaimniekotāja atbildību atbilstoši atļaujas nosacījumiem.

2. Dalībvalstis prasa, lai apsaimniekotājs glabā atjauninātu dokumentāciju par visām atkritumu apsaimniekošanas darbībām un dara to pieejamu kompetentās iestādes veikto pārbaudžu vajadzībām, un nodrošina to, ka gadījumā, ja atkritumu apsaimniekošanas objekta darbības laikā mainās apsaimniekotājs, atbilstīgi tiek nodota būtiska jaunākā informācija un dati attiecībā uz atkritumu apsaimniekošanas objektu.

18. pants

Pienākums sniegt ziņojumus

1. Ar triju gadu starplaiku dalībvalstis Komisijai sūta ziņojumus par šīs direktīvas īstenošanu. Ziņojumus sastāda, balstoties uz anketu vai vispārējiem principiem, ko Komisija izstrādā saskaņā ar 23. panta 2. punktā minēto procedūru. Ziņojumu nosūta Komisijai, vēlākais, deviņus mēnešus pēc tam, kad beidzies triju gadu termiņš, uz ko attiecas ziņojums.

Vēlākais, deviņus mēnešus pēc tam, kad saņemti dalībvalstu ziņojumi, Komisija publicē ziņojumu par šīs direktīvas īstenošanu.

2. Ik gadu dalībvalstis Komisijai pārsūta informāciju par notikumiem, par kuriem apsaimniekotāji ziņojuši saskaņā ar 11. panta 3. punktu un 12. panta 6. punktu. Komisija pēc lūguma dara šo informāciju pieejamu pārējām dalībvalstīm. Neskarot Kopienas tiesību aktus par vides informācijas pieejamību, dalībvalstis savukārt pēc lūguma dara šo informāciju pieejamu attiecīgajai sabiedrībai.

19. pants

Sankcijas

Dalībvalstis izstrādā noteikumus par sankcijām, ko piemēro par tādu attiecīgās valsts tiesību aktu pārkāpumiem, kuri pieņemti saskaņā ar šo direktīvu, un veic visus vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu to īstenošanu. Paredzētās sankcijas ir iedarbīgas, samērīgas un preventīvas.

20. pants

Slēgtu atkritumu apsaimniekošanas objektu saraksti

Dalībvalstis nodrošina to, lai sastādītu un regulāri atjauninātu sarakstus, kur uzskaitītu tādu slēgtus atkritumu apsaimniekošanas objektus (tostarp pamestus atkritumu apsaimniekošanas objektus) to teritorijā, kuri nopietni negatīvi ietekmē vidi vai kuri vidējā vai īsā laikā varētu kļūt par nopietniem cilvēku veselības vai vides apdraudējumiem. Tādus sarakstus, ko dara sabiedrībai pieejamus, sastāda līdz 2012. gada 1. maijam, ņemot vērā 21. pantā minētās metodoloģijas, ja tādas ir pieejamas.

21. pants

Informācijas apmaiņa

1. Komisija, kam palīdz 23. pantā minētā komiteja, nodrošina to, ka dalībvalstis atbilstīgi savstarpēji apmainās ar tehnisku un zinātnisku informāciju, lai izstrādātu metodoloģijas, kas attiecas uz:

a) 20. panta īstenošanu;

b) to slēgto atkritumu apsaimniekošanas objektu sanāciju, kuri uzskaitīti saskaņā ar 20. pantu, lai ievērotu 4. panta prasības. Ar tādām metodoloģijām paredz izstrādāt vispiemērotākās apdraudējuma novērtējuma procedūras un trūkumu novēršanas darbības, ievērojot Eiropas dažādos ģeoloģiskos, hidroģeoloģiskos un klimatoloģiskos parametrus.

2. Dalībvalstis nodrošina to, ka kompetentā iestāde seko labāko pieejamo metožu attīstībai vai ir par to informēta.

3. Komisija organizē informācijas apmaiņu starp dalībvalstīm un attiecīgām ieinteresētām organizācijām par labākajām pieejamajām metodēm, saistīto uzraudzību un to attīstību. Komisija publicē informācijas apmaiņas rezultātus.

22. pants

Īstenošanas un grozījumu pasākumi

1. Līdz 2008. gada 3. maijam, Komisija saskaņā ar 23. panta 2. punktā minēto procedūru pieņem nepieciešamos tiesību aktus (prioritāti piešķirot e), f) un g) apakšpunktam), lai:

- a) saskaņotu un periodiski pārsūtītu 7. panta 5. punktā un 12. panta 6. punktā minēto informāciju;
- b) īstenotu 13. panta 6. punktu, tostarp tehniskās prasības attiecībā uz vāja, skābju iedarbībā sadalāma cianīda noteikšanu un tā mērīšanas metodi;
- c) saskaņā ar 14. panta 2. punkta prasībām izstrādātu tehniskas pamatnostādnes, lai noteiktu finansiālās garantijas apjomu;
- d) saskaņā ar 17. pantu izstrādātu tehniskas pamatnostādnes pārbaudēm;
- e) pabeigtu izstrādāt tehniskās prasības II pielikumā ietvertajai atkritumu klasifikācijai;
- f) interpretētu 3. panta 3. punktā doto definīciju;
- g) definētu kritērijus atkritumu apsaimniekošanas objektu klasifikācijai saskaņā ar III pielikumu;
- h) noteiktu saskaņotus paraugu ņemšanas un analīzes standartus, kas vajadzīgi, lai tehniski īstenotu šo direktīvu.

2. Visus turpmākus grozījumus, kas vajadzīgi, lai pielikumus piemērotu zinātnes un tehnikas progresam, Komisija pieņem saskaņā ar 23. panta 2. punktā minēto procedūru.

Tādus grozījumus veic, lai nodrošinātu lielāku vides aizsardzību.

23. pants

Komiteja

1. Komisijai palīdz komiteja, kas izveidota saskaņā ar Direktīvas 75/442/EEK 18. pantu, turpmāk "Komiteja".

2. Ja ir atsauce uz šo punktu, piemēro Lēmuma 1999/468/EK 5. un 7. pantu, ņemot vērā tā 8. pantu.

Lēmuma 1999/468/EK 5. panta 6. punktā paredzētais termiņš ir trīs mēneši.

3. Komiteja pieņem savu reglamentu.

24. pants

Pārejas noteikumi

1. Dalībvalstis nodrošina to, lai visi atkritumu apsaimniekošanas objekti, kam izsniegta atļauja vai kas jau darbojas 2008. gada 1. maijā, atbilstu šīs direktīvas noteikumiem no 2012. gada 1. maija, izņemot tos, kas izklāstīti 14. panta 1. punktā, kuriem atbilstība jānodrošina līdz 2014. gada 1. maijam, un tos, kas izklāstīti 13. panta 6. punktā, kuriem atbilstība jānodrošina saskaņā ar minētajā punktā paredzētajiem termiņiem.

2. Šā panta 1. punkts neattiecas uz atkritumu apsaimniekošanas objektiem, kas ir slēgti līdz 2008. gada 1. maijam.

3. Dalībvalstis nodrošina, ka no 2006. gada 1. maija – un neskarot jebkādu atkritumu apsaimniekošanas objekta slēgšanu pēc minētā datuma un līdz 2008. gada 1. maijam – ieguves rūpniecības atkritumus apsaimnieko tādā veidā, kas netraucē izpildīt šīs direktīvas 4. panta 1. punkta un citas attiecīgas vides prasības, kas izklāstītas Kopienas tiesību aktos, tostarp Direktīvā 2000/60/EK.

4. Šīs direktīvas 5. pants, 6. panta 3. līdz 5. punkts, 7. un 8. pants, 12. panta 1. un 2. punkts un 14. panta 1. līdz 3. punkts neattiecas uz tādiem atkritumu apsaimniekošanas objektiem, kas:

- beiguši pieņemt atkritumus pirms 2006. gada 1. maija;
- beidz slēgšanas procedūras saskaņā ar attiecīgiem Kopienas vai attiecīgas valsts tiesību aktiem vai programmām, ko akceptējusi kompetentā iestāde; un
- faktiski būs slēgti līdz 2010. gada 31. decembrim.

Dalībvalstis par tādiem gadījumiem paziņo Komisijai līdz 2008. gada 1. augustam, un nodrošina, lai attiecīgos objektus apsaimniekotu tā, ka tas neliedz sasniegt mērķus, kas noteikti

šajā direktīvā, jo īpaši 4. panta 1. punktā, un citos Kopienas tiesību aktos, tostarp Direktīvā 2000/60/EK.

25. pants

Transponēšana

1. Dalībvalstīs stājas spēkā normatīvie un administratīvie akti, kas vajadzīgi, lai līdz 2008. gada 1. maijam izpildītu šīs direktīvas prasības. Dalībvalstis par to nekavējoties informē Komisiju.

Kad dalībvalstis pieņem minētos pasākumus, tajos ietver atsauci uz šo direktīvu, vai arī šādu atsauci pievieno to oficiālajai publikācijai. Dalībvalstis nosaka, kā izdarāmas šādas atsauces.

2. Dalībvalstis dara Komisijai zināmus savus tiesību aktus, ko tās pieņem jomā, uz kuru attiecas šī direktīva.

26. pants

Stāšanās spēkā

Šī direktīva stājas spēkā divdesmitajā dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

27. pants

Adresāti

Šī direktīva ir adresēta dalībvalstīm.

Strasbūrā, 2006. gada 15. martā

*Eiropas Parlamenta vārdā –
priekšsēdētājs*
J. BORRELL FONTELLES

*Padomes vārdā –
priekšsēdētājs*
H. WINKLER

I PIELIKUMS

Smagu nelaimes gadījumu novēršanas politika un informācija, kas jā dara zināma attiecīgajai sabiedrībai**1. Smagu nelaimes gadījumu novēršanas politika**

Apsaimniekotāja izstrādātai smagu nelaimes gadījumu novēršanas politikai un drošības sistēmai būtu jābūt samērīgai ar apdraudējumiem, ko var radīt smagi nelaimes gadījumi atkritumu apsaimniekošanas objektā. Lai to varētu īstenot, jāņem vērā šādi elementi:

- 1) smagu nelaimes gadījumu novēršanas politikā būtu jāiekļauj apsaimniekotāja pamatmērķi un darbības principi attiecībā uz smagu nelaimes gadījumu radītiem apdraudējumiem;
- 2) drošības sistēmai būtu daļēji jāietver vispārēja apsaimniekošanas sistēma, kas ietver organizācijas struktūru, atbildību, praksi, procedūras, procesus un resursus smagu nelaimes gadījumu novēršanas politikas izstrādei un īstenošanai;
- 3) drošības sistēma risina šādus jautājumus:
 - a) organizatoriskus un personāla jautājumus – smagu apdraudējumu likvidācijā iesaistītā personāla uzdevumi un pienākumi visos organizācijas līmeņos; šī personāla mācību vajadzību noskaidrošana un šo mācību nodrošināšana; kā arī darbinieku un, vajadzības gadījumā, apakšuzņēmēju iesaiste;
 - b) galveno apdraudējumu noteikšanu un novērtējumu – tādu procedūru izstrāde un īstenošana, ar ko regulāri konstatēt galvenos apdraudējumus, ko rada normālas un anormālas darbības, un novērtējums – kādas ir iespējas tiem notikt, un cik nopietni tie var būt;
 - c) darbības kontroli – tādu procedūru un drošas darbības instrukciju izstrāde un īstenošana, kas ietver rūpnīcas uzturēšanu, procesus, iekārtas un darbības pagaidu pārtraukumus;
 - d) pārmaiņu pārvaldību – tādu procedūru izstrāde un īstenošana, lai plānotu atkritumu apsaimniekošanas objektu pārveidošanu vai projektētu jaunus objektus;
 - e) plānus ārkārtēju situāciju novēršanai – tādu procedūru izstrāde un īstenošana, lai, izmantojot sistēmanalīzi, konstatētu paredzamas ārkārtējas situācijas un sagatavotu, pārbaudītu un pārskatītu ārkārtēju situāciju novēršanas plānus, kā darboties ārkārtējās situācijās;
 - f) darbības monitoringu – tādu procedūru izstrāde un īstenošana, ar ko nepārtraukti vērtēt atbilstību mērķiem, kas ietverti apsaimniekotāja izstrādātajā smagu nelaimes gadījumu novēršanas politikā un drošības sistēmā, ka arī mehānismi izmeklēšanai un korekcijas darbībām neatbilstības gadījumā. Šīm procedūrām būtu jāaptver apsaimniekotāja sistēma ziņošanai par smagiem nelaimes gadījumiem vai gandrīz notikušiem nelaimes gadījumiem, jo īpaši tādiem, kas attiecas uz aizsardzības pasākumu neefektivitāti, to izmeklēšanu un turpmākiem pasākumiem, pamatojoties uz gūto pieredzi;
 - g) auditu un pārskatīšanu – tādu procedūru izstrāde un īstenošana, ar ko regulāri, sistemātiski vērtē smagu nelaimes gadījumu novēršanas politiku un drošības sistēmas efektivitāti un piemērotību; dokumentētu politikas un drošības sistēmas darbības pārskatīšanu un tās atjaunināšanu, ko veic augstākā vadība.

2. Informācija, ko dara zināmu attiecīgajai sabiedrībai

- 1) Apsaimniekotāja vārds vai nosaukums un atkritumu apsaimniekošanas objekta adrese.
- 2) Dati par personu, kas sniedz informāciju – tās ieņemamais amats.

- 3) Apliecinājums, ka uz atkritumu apsaimniekošanas objektu attiecas normatīvi un/vai administratīvi akti, ar ko īsteno šo direktīvu un, ja vajadzīgs, apliecinājums, ka informācija, kas attiecas uz 6. panta 2. punktā minētajiem elementiem, ir iesniegta kompetentajai iestādei.
 - 4) Skaidrs un vienkāršs paskaidrojums par to, kāda darbība vai darbības ir veiktas attiecīgā atkritumu glabāšanas vietā.
 - 5) Atkritumu apsaimniekošanas objektā, kā arī atkritumos, kas var izraisīt smagus nelaimes gadījumus, esošo vielu un preparātu sadzīvē lietotie nosaukumi vai vispārējie apzīmējumi, vai vispārēju apdraudējumu klasifikācija, norādot to galvenos parametrus, kas rada apdraudējumu.
 - 6) Vispārēja informācija par smagu nelaimes gadījumu radītu apdraudējumu būtību, arī to potenciālo iespaidu uz apkārtējiem iedzīvotājiem un vidi.
 - 7) Atbilstīga informācija par to, kā paredzēts brīdināt un informēt attiecīgos apkārtējos iedzīvotājus, notiekot smagam nelaimes gadījumam.
 - 8) Atbilstīga informācija par to, kas jā dara attiecīgajiem iedzīvotājiem un kā viņiem jā rīkojas, notiekot smagam nelaimes gadījumam.
 - 9) Apstiprinājums, ka apsaimniekotājam atkritumu glabāšanas vietā jā veic atbilstīgi pasākumi, jo īpaši sadarbojoties ar avārijas dienestiem, lai rīkotos smagu nelaimes gadījumu gadījumā un lai mazinātu to sekas.
 - 10) Atsauce uz ārēju ārkārtas pasākumu plānu, kas izstrādāts, lai novērstu visas nelaimes gadījuma blakusparādības. Tajā būtu jā ietver padomi sadarboties, un visas avārijas dienestu norādes vai lūgumi nelaimes gadījuma laikā.
 - 11) Sīkākas ziņas par to, kur iegūt turpmāku atbilstošu informāciju, ievērojot attiecīgās valsts tiesību aktos noteiktās slepenības prasības.
-

II PIELIKUMS

Atkritumu raksturojums

Atkritumus, ko paredzēts apglabāt atkritumu apsaimniekošanas objektā, raksturo tā, lai objekta struktūrai nodrošinātu ilgtermiņa fizikālu un ķīmisku stabilitāti un novērstu smagus nelaimes gadījumus. Vajadzības gadījumā un saskaņā ar atkritumu apsaimniekošanas objekta kategoriju atkritumu raksturojums aptver šādus aspektus:

- 1) tuvākā un vēlākā laikā glabājamo atkritumu paredzamo fizikālo un ķīmisko īpašību apraksts, īpaši pieminot to stabilitāti dažādos virszemes atmosfēras/meteoroloģiskos apstākļos, ņemot vērā iegūtā minerāla vai iegūto minerālu veidu un jebkuru noraktās virskārtas slāņu un/vai tādu minerālu piejaukumu veidu, kas tiks pārvietoti ieguves darbību laikā;
- 2) atkritumu klasifikācija saskaņā ar attiecīgu aprakstu Lēmumā 2000/532/EK ⁽¹⁾, īpaši ņemot vērā to parametrus, kas rada apdraudējumu;
- 3) minerālresursu apstrādei izmantojamo ķīmisko vielu un to stabilitātes apraksts;
- 4) glabāšanas metodes apraksts;
- 5) atkritumu transporta sistēmu, ko paredzēts izmantot.

III PIELIKUMS

Kritēriji atkritumu apsaimniekošanas objektu klasifikācijas noteikšanai

Atkritumu glabāšanas objektu klasificē kā A kategorijas objektu, ja:

- saskaņā ar apdraudējuma novērtējumu, kas ņem vērā tādus faktorus kā atkritumu apsaimniekošanas objekta lielumu konkrētā brīdī vai nākotnē, tā atrašanās vietu un ietekmi uz vidi, kļūme vai nepareiza darbība, piem., terehona sabrukšana vai dambja pārraušana, var izraisīt smagu nelaimes gadījumu; vai
- tajā atrodas atkritumi, ko, pārsniedzot konkrētu robežlielumu, saskaņā ar Direktīvu 91/689/EEK klasificē kā bīstamus; vai
- tajā atrodas vielas vai preparāti, ko, pārsniedzot konkrētu robežlielumu, saskaņā ar Direktīvu 67/548/EEK vai Direktīvu 1999/45/EK klasificē kā bīstamus.

⁽¹⁾ Komisijas Lēmums 2000/532/EK (2000. gada 3. maijs), ar ko aizstāj Lēmumu 94/3/EK, ar kuru izveidots atkritumu saraksts saskaņā ar 1. panta a) punktu Padomes Direktīvā 75/442/EEK par atkritumiem, un Padomes Lēmumu 94/904/EK, ar kuru izveidots bīstamo atkritumu saraksts saskaņā ar 1. panta 4. punktu Padomes Direktīvā 91/689/EEK par bīstamajiem atkritumiem (OV L 226, 6.9.2000., 3. lpp.). Lēmumā jaunākie grozījumi izdarīti ar Padomes Lēmumu 2001/573/EK (OV L 203, 28.7.2001., 18. lpp.).

EIROPAS PARLAMENTA, PADOMES UN KOMISIJAS DEKLARĀCIJA

Eiropas Parlaments, Padome un Komisija atzinīgi vērtē Bulgārijas un Rumānijas Kopīgo deklarāciju saistībā ar gaidāmās Direktīvas par ieguves rūpniecības atkritumu apsaimniekošanu īstenošanu.

EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES DIREKTĪVA 2006/22/EK

(2006. gada 15. marts)

par minimālajiem nosacījumiem

Padomes Regulu (EEK) Nr. 3820/85 un Nr. 3821/85 īstenošanai saistībā ar sociālās jomas tiesību aktiem attiecībā uz darbībām autotransporta jomā un par Padomes Direktīvas 88/599/EEK atcelšanu

(Dokuments attiecas uz EEZ)

EIROPAS PARLAMENTA UN EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu, un jo īpaši tā 71. panta 1. punktu,

ņemot vērā Komisijas priekšlikumu,

ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu ⁽¹⁾,

apspriedusies ar Reģionu komiteju,

saskaņā ar Līguma 251. pantā noteikto procedūru ⁽²⁾, ņemot vērā Samierināšanas komitejas 2005. gada 8. decembrī apstiprināto tekstu,

tā kā:

(1) gan Padomes Regula (EEK) Nr. 3820/85 (1985. gada 20. decembris) par dažu sociālās jomas tiesību aktu saskaņošanu attiecībā uz autotransportu ⁽³⁾, gan Padomes Regula (EEK) Nr. 3821/85 (1985. gada 20. decembris) par reģistrācijas kontrolierīcēm, ko izmanto autotransportā ⁽⁴⁾, gan Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2002/15/EK (2002. gada 11. marts) par darba laika organizēšanu personām, kas ir autotransporta apkalpes locekļi ⁽⁵⁾, ir svarīgas iekšzemes transporta pakalpojumu kopējā tirgus izveidei, satiksmes drošībai un darba apstākļiem.

⁽¹⁾ OV C 241, 28.9.2004., 65. lpp.

⁽²⁾ Eiropas Parlamenta 2004. gada 20. aprīļa Atzinums (OV C 104 E, 30.4.2004., 385. lpp.), Padomes 2004. gada 9. decembra Kopējā nostāja (OV C 36 E, 15.3.2005., 1. lpp.) un Eiropas Parlamenta 2005. gada 13. aprīļa Nostāja (OV C 33 E, 9.2.2006., 415. lpp.). Eiropas Parlamenta 2006. gada 2. februāra Normatīvā rezolūcija un Padomes 2006. gada 2. februāra Lēmums.

⁽³⁾ OV L 370, 31.12.1985., 1. lpp. Regulā grozījumi izdarīti ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2003/59/EK (OV L 226, 10.9.2003., 4. lpp.).

⁽⁴⁾ OV L 370, 31.12.1985., 8. lpp. Regulā jaunākie grozījumi izdarīti ar Komisijas Regulu (EK) Nr. 432/2004 (OV L 71, 10.3.2004., 3. lpp.).

⁽⁵⁾ OV L 80, 23.3.2002., 35. lpp.

(2) Baltajā grāmatā "Eiropas transporta politika 2010. gadam: laiks izlemt" Komisija norādīja uz nepieciešamību pastiprināt pārbaudes un sankcijas, īpaši sociālās jomas tiesību aktos attiecībā uz darbībām autotransporta jomā, un sevišķi nepieciešamību palielināt pārbaudīto skaitu, veicināt sistemātisku informācijas apmaiņu starp dalībvalstīm, koordinēt kontroli un veicināt kontroles darbinieku apmācību.

(3) Tādēļ ir nepieciešams nodrošināt autotransporta sociālo noteikumu pareizu piemērošanu un saskaņotu interpretāciju, nosakot minimālās prasības vienotai un efektīvai pārbaudei, ko dalībvalstis veic, lai kontrolētu attiecīgo noteikumu ievērošanu. Šīm pārbaudēm būtu jānodrošina pārskatāmību samazināšanās un profilakse. Turklāt būtu jāievieš mehānisms, kas nodrošina to, ka uzņēmumi ar augstu riska novērtējumu tiktu pārbaudīti rūpīgāk un daudz biežāk.

(4) Riski, kas rodas no transportlīdzekļu vadītāju noguruma, būtu jārisina ar Direktīvas 2002/51/EK īstenošanu.

(5) Šajā direktīvā paredzētajiem pasākumiem būtu ne vien jāpaaugstina satiksmes drošība, bet arī jāveicina darba apstākļu saskaņošana Kopienā un jāsekmē vienlīdzīgas iespējas.

(6) Analogo tahogrāfu aizstāšana ar digitālajiem tahogrāfiem pakāpeniski ļaus pārbaudīt lielāku datu apjomu daudz ātrāk un daudz precīzāk, un tāpēc dalībvalstis pakāpeniski spēs veikt arvien vairāk pārbaudīto. Pārbaudīto kontekstā to pārbaudīto dienu procentuālais īpatsvars, kuras ir nostrādājuši transportlīdzekļu vadītāji, ko skar sociālo tiesību aktu piemērošanas joma, tāpēc būtu pakāpeniski jāpalielina līdz 4 %.

(7) Attiecībā uz pārbaudes sistēmām mērķim ir jābūt panākt to, ka valstu sistēmas attīstās, tiecoties uz savietojamību un praktisku izmantojamību Eiropas mērogā.

(8) Visām kontroles struktūrvienībām vajadzētu būt pieejamām pietiekamām standartierīcēm un attiecīgām juridiskām pilnvarām, lai ļautu tām efektīvi veikt savus pienākumus.

(9) Neskarot šajā direktīvā paredzēto uzdevumu pareizu veikšanu, dalībvalstīm būtu jācenšas nodrošināt, ka pārbaudes uz ceļiem tiek veiktas efektīvi un ātri, lai pārbaudi pabeigtu pēc iespējas ātrāk un lai pēc iespējas mazāk aizkavētu transportlīdzekļa vadītāju.

(10) Katrā dalībvalstī vajadzētu būt vienai struktūrai, kas atbild par sadarbību ar citām attiecīgām kompetentām iestādēm Kopienā. Šai struktūrai būtu arī jāvēl attiecīgi statistikas dati. Tāpat dalībvalstīm savā teritorijā būtu jāīsteno arī saskaņota nacionālā kontroles stratēģija, un tās var norīkot vienu struktūru, lai koordinētu stratēģijas īstenošanu.

(11) Sadarbību starp dalībvalstu kontroles iestādēm būtu turpmāk jāveicina, izmantojot saskaņotas pārbaudes, kopīgas apmācību iniciatīvas, informācijas elektronisko apmaiņu, kā arī zināšanu un pieredzes apmaiņu.

(12) Izmantojot dalībvalstu kontroles iestāžu forumu, būtu jāveicina un jāsekmē labākā prakse kontroles darbībās attiecībā uz autopārvaldījumiem, jo īpaši nodrošinot saskaņotu pieeju transportlīdzekļa vadītāja ikgadējā atvaļinājuma vai slimības atvaļinājuma apstiprinājuma izsniegšanas jomā.

(13) Šīs direktīvas īstenošanai vajadzīgie pasākumi būtu jāpieņem saskaņā ar Padomes Lēmumu 1999/468/EK (1999. gada 28. jūnijs), ar ko nosaka Komisijai piešķirto ieviešanas pilnvaru īstenošanas kārtību (1).

(14) ņemot vērā to, ka šīs direktīvas mērķi – proti, ieviest skaidrus kopīgus noteikumus par minimālajiem nosacījumiem, lai pārbaudītu Regulas (EEK) Nr. 3820/85 un Regulas (EEK) Nr. 3821/85, kā arī Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (EK) Nr. 561/2006 (2006. gada 15. marts) ar ko paredz dažu sociālās jomas tiesību aktu saskaņošanu saistībā ar autotransportu, groza Padomes Regulu (EEK) Nr. 3821/85 un Padomes Regulu (EK) Nr. 2135/98 un atceļ Padomes Regulu (EEK) Nr. 3820/85 (2) pareizu un vienveidīgu īstenošanu – nevar pietiekami labi sasniegt atsevišķās dalībvalstīs, un to, ka – ņemot vērā vajadzību pēc saskaņotas transnacionālas darbības – šo mērķi var labāk sasniegt Kopienas līmenī, Kopiena var pieņemt pasākumus saskaņā ar Līguma 5. pantā noteikto subsidiaritātes principu. Saskaņā ar minētajā pantā noteikto proporcionalitātes principu šajā direktīvā paredz vienīgi tos pasākumus, kas ir vajadzīgi šā mērķa sasniegšanai.

(15) Tāpēc būtu jāatceļ Padomes Direktīva 88/599/EEK (3) par standarta pārbaudes procedūrām, lai īstētu Regulu (EEK) Nr. 3820/85 un Regulu (EEK) Nr. 3821/85,

IR PIENĒMUŠI ŠO DIREKTĪVU.

1. pants

Temats

Ar šo direktīvu paredz minimālos nosacījumus Regulas (EEK) Nr. 3820/85 un Regulas (EEK) Nr. 3821/85 īstenošanai.

2. pants

Pārbaudes sistēmas

1. Dalībvalstis ievieš atbilstīgu un regulāru pārbaudītu sistēmu, lai gan uz ceļiem, gan uzņēmumu telpās nodrošinātu pareizu un konsekventu īstenošanu, kā minēts 1. pantā, attiecībā uz visām transporta kategorijām.

Katru gadu plaši pārbauda raksturīgās grupas, kurās pārstāvēti apkalpes locekļi, transportlīdzekļu vadītāji, uzņēmumi un transportlīdzekļi visās transporta kategorijās, uz kurām attiecas Regulas (EEK) Nr. 3820/85 un Nr. 3821/85.

Dalībvalstis nodrošina, ka to teritorijā īsteno saskaņotu nacionālo kontroles stratēģiju. Tālab dalībvalstis var izraudzīties struktūru, kas koordinē darbības, kuras veic saskaņā ar 4. un 6. pantu, un šādā gadījumā par to informē Komisiju un pārējās dalībvalstis.

2. Tiktāl, ciktāl tas vēl nav paveikts, dalībvalstis vēlākais līdz 2007. gada 1. maijam nodrošina pilnvarotiem inspektoriem attiecīgas juridiskās pilnvaras, lai viņi varētu pareizi izpildīt savus pārbaudes pienākumus, kā paredzēts šajā direktīvā.

3. Katra dalībvalsts pārbaudes organizē tā, lai no 2006. gada 1. maija tiktu aptverts vismaz 1 % dienu, ko strādā to transportlīdzekļu vadītāji, uz kuriem attiecas Regulas (EEK) Nr. 3820/85 un Nr. 3821/85. No 2008. gada 1. janvāra šis procentuālais īpatsvars tiks palielināts līdz vismaz 2 % un no 2010. gada 1. janvāra – līdz vismaz 3 %.

(1) OV L 184, 17.7.1999., 23. lpp.

(2) OV L 102, 11.4.2006., 1. lpp.

(3) OV L 325, 29.11.1988., 55. lpp. Direktīvā grozījumi izdarīti ar Regulu (EK) Nr. 2135/98 (OV L 274, 9.10.1998., 1. lpp.).

No 2012. gada 1. janvāra Komisija saskaņā ar 12. panta 2. punktā minēto procedūru šo minimālo procentu var paaugstināt līdz 4 %, ja saskaņā ar 3. pantu savāktā statistika rāda, ka vidēji vairāk nekā 90 % no visiem pārbaudītajiem transportlīdzekļiem ir aprīkoti ar digitālo tahogrāfu. Pieņemot lēmumu, Komisija ņem vērā arī esošo kontroles pasākumu efektivitāti, jo īpaši digitālā tahogrāfa datu pieejamību uzņēmumu telpās.

Vismaz 15 % no kopējā pārbaudīto darba dienu skaita ir jāpārbauda uz ceļiem un vismaz 30 % – uzņēmumu telpās. No 2008. gada 1. janvāra vismaz 30 % no kopējā pārbaudīto darba dienu skaita ir jāpārbauda uz ceļiem un vismaz 50 % – uzņēmumu telpās.

4. Informācija, kas iesniegta Komisijai saskaņā ar Regulas (EEK) Nr. 3820/85 16. panta 2. punktu, ietver to transportlīdzekļu vadītāju skaitu, kas pārbaudīti uz ceļiem, uzņēmumu telpās veikto pārbaūžu skaitu, pārbaudīto darba dienu skaitu, kā arī konstatēto pārkāpumu skaitu un veidu, norādot, vai tika pārvadāti pasažieri vai kravas.

3. pants

Statistika

Dalībvalstis nodrošina, ka apkopotā statistika par pārbaudēm, kas organizētas saskaņā ar 2. panta 1. un 3. punktu, tiek iedalīta šādās kategorijās:

- a) uz ceļiem veiktajām pārbaudēm:
 - i) ceļa veids, proti, automaģistrāle, valsts nozīmes ceļš vai otrās šķiras ceļš, un valsts, kurā pārbaudītais transportlīdzeklis ir reģistrēts, lai izvairītos no diskriminācijas;
 - ii) tahogrāfa tips: analogais vai digitālais;
- b) uzņēmumu telpās veiktajām pārbaudēm:
 - i) pārvadājumu veids, proti, vai darbība ir starptautiska, vai iekšzemes, pasažieru vai kravas, pašpārvadājumi vai komercpārvadājumi;
 - ii) uzņēmuma autoparka lielums;
 - iii) tahogrāfa tips: analogais vai digitālais.

Šos statistikas datus iesniedz Komisijai divas reizes gadā un publicē ziņojumā.

Kompetentās iestādes dalībvalstīs glabā datus, kas savākti iepriekšējā gadā.

Par transportlīdzekļu vadītājiem atbildīgie uzņēmumi vienu gadu glabā tādus dokumentus, protokolus un citus attiecīgus datus par pārbaudēm, kurus tiem kontroles iestādes nodevušas attiecībā uz šo uzņēmumu pārbaudēm, kuras veiktas to telpās un/vai kurās uz ceļa pārbaudīti šo uzņēmumu transportlīdzekļu vadītāji.

Jebkādus turpmākus skaidrojumus, kas vajadzīgi attiecībā uz a) un b) punktā noteiktajām kategorijām, sniedz Komisija saskaņā ar 12. panta 2. punktā minēto procedūru.

4. pants

Pārbaudes uz ceļiem

1. Pārbaudes uz ceļiem rīko dažādās vietās, jebkurā laikā, un tās aptver pietiekami plašu ceļu tīkla daļu tā, lai no pārbaudēm būtu grūti izvairīties.

2. Dalībvalstis nodrošina, ka:

- a) uz esošiem un plānotiem ceļiem vai netālu no tiem ir nodrošināti kontrolpunkti pietiekamā apjomā un ka, vajadzības gadījumā, benzīna uzpildes stacijas un citas drošas vietas uz automaģistrālēm var darboties kā kontrolpunkti;
 - b) pārbaudes veic, ievērojot izlases rotācijas sistēmu un attiecīgu ģeogrāfisku līdzsvaru.
3. Aspekti, kas jāpārbauda pārbaudēs uz ceļiem, ir noteikti I pielikuma A daļā. Ja nepieciešams, pārbaudes var tikt veiktas, lai pārbaudītu kādu specifisku aspektu.

4. Neskarot 9. panta 2. punktu, pārbaudes uz ceļiem veic bez diskriminācijas. Jo īpaši kontroles darbiniekiem nevajadzētu veikt pārbaudes, vadoties pēc:

- a) transportlīdzekļa reģistrācijas valsts;
- b) transportlīdzekļa vadītāja dzīvesvietas valsts;
- c) valsts, kurā uzņēmums veic uzņēmējdarbību;
- d) brauciena sākuma un galapunkta;
- e) tahogrāfa tipa: analogais vai digitālais.

5. Kontroles darbiniekiem nodrošina:
- galveno pārbaudāmo aspektu sarakstu, kā noteikts I pielikuma A daļā;
 - nepieciešamais aprīkojums kontroles veikšanai, kā noteikts II pielikumā.

6. Ja, uz ceļa pārbaudot transportlīdzekļa vadītāju, kas vada kādā citā dalībvalstī reģistrētu transportlīdzekli, rodas aizdomas par iespējamiem pārkāpumiem, kurus pārbaudes laikā nav iespējams apstiprināt vajadzīgo datu trūkuma dēļ, tad attiecīgo dalībvalstu kompetentās iestādes viena otrai palīdz nolūkā noskaidrot situāciju.

5. pants

Saskaņotās pārbaudes

Dalībvalstis vismaz sešas reizes gadā veic saskaņotas pārbaudes uz ceļa, lai pārbaudītu transportlīdzekļu vadītājus un transportlīdzekļus, uz kuriem attiecas Regulas (EEK) Nr. 3820/85 un Nr. 3821/85. Minētās pārbaudes vienlaikus veic divu vai vairāku dalībvalstu kontroles iestādes katra savas valsts teritorijā.

6. pants

Pārbaudes uzņēmumu telpās

1. Pārbaudes uzņēmumu telpās plāno, ņemot vērā iepriekšējo pieredzi attiecībā uz dažādiem transporta un uzņēmumu veidiem. Tāpat pārbaudes veic arī tādu uzņēmumu telpās, kuru transportlīdzekļus pārbaudot uz ceļiem atklāts, ka nopietni pārkāpta Regulas (EEK) Nr. 3820/85 vai Nr. 3821/85.

2. Veicot pārbaudes uzņēmumu telpās, ietver I pielikuma A un B daļā uzskaitītos aspektus.

3. Kontroles darbiniekiem nodrošina:
- galveno pārbaudāmo aspektu sarakstu, kā noteikts I pielikuma A un B daļā;
 - nepieciešamais aprīkojums kontroles veikšanai, kā noteikts II pielikumā.

4. Dalībvalsts kontroles darbinieki pārbaudes gaitā ņem vērā jebkuru informāciju par attiecīgā uzņēmuma darbībām citā dalībvalstī, ko sniedz citas dalībvalsts sadarbības struktūra, kā minēts 7. panta 1. punktā.

5. Piemērojot 1. un 4. punktu, pārbaudes, ko veic kompetento iestāžu telpās, pamatojoties uz attiecīgiem dokumentiem, kurus pēc kompetento iestāžu lūguma iesnieguši uzņēmumi, pielīdzina uzņēmumu telpās veiktām pārbaudēm.

7. pants

Sadarbība Kopienā

1. Dalībvalstis norīko iestādi, kurai ir šādi pienākumi:

- nodrošināt koordināciju ar līdzvērtīgām iestādēm pārējās attiecīgajās dalībvalstīs saistībā ar darbībām, kas veiktas saskaņā ar 5. pantu;
- reizi divos gados nosūtīt Komisijai statistikas atskaites, kā noteikts Regulas (EEK) Nr. 3820/85 16. panta 2. punktā;
- būt galvenajai atbildīgajai par palīdzības sniegšanu citu dalībvalstu kompetentajām iestādēm saskaņā ar 4. panta 6. punktu.

Iestāde tiek pārstāvēta Komitejā, kas minēta 12. panta 1. punktā.

2. Dalībvalstis informē Komisiju par šādas iestādes norīkošanu, un Komisija attiecīgi informē pārējās dalībvalstis.

3. Ir aktīvi jāveicina datu, pieredzes un zināšanu apmaiņa starp dalībvalstīm, pirmkārt, bet ne tikai, Komitejā, kas minēta 12. panta 1. punktā, un jebkurā tādā struktūrā, ko Komisija var noteikt saskaņā ar 12. panta 2. punktā minēto procedūru.

8. pants

Informācijas apmaiņa

1. Ar informāciju, ko divpusēji dara pieejamu saskaņā ar Regulas (EEK) Nr. 3820/85 17. panta 3. punktu un Regulas (EEK) Nr. 3821/85 19. panta 3. punktu, apmainās norīkotās struktūras, par kurām Komisijai paziņots saskaņā ar 7. panta 2. punktu:

- vismaz reizi sešos mēnešos pēc šīs direktīvas stāšanās spēkā;
- pēc kādas dalībvalsts īpaša lūguma atsevišķos gadījumos.

2. Dalībvalstis cenšas izveidot sistēmu elektroniskai informācijas apmaiņai. Saskaņā ar 12. panta 2. punktā minēto procedūru Komisija nosaka kopēju metodoloģiju informācijas efektīvai apmaiņai.

9. pants

Riska novērtējuma sistēma

1. Dalībvalstis ievieš riska novērtējuma sistēmu uzņēmumiem, kura pamatojas uz uzņēmumu izdarīto Regulu (EEK) Nr. 3820/85 un Nr. 3821/85 pārkāpumu nosacītu skaitu un smaguma pakāpi. Komisija atbalsta dalībvalstu dialogu, lai veicinātu šo riska novērtējuma sistēmu savstarpēju atbilstību.

2. Uzņēmumus ar augstu riska novērtējumu pārbauda daudz detalizētāk un biežāk. Lai izveidotu sistēmu informācijas apmaiņai par labāko praksi, kritērijus un sīki izstrādātus noteikumus šādas sistēmas ieviešanai apspriež 12. pantā minētajā Komitejā.

3. Regulu (EEK) Nr. 3820/85 un Nr. 3821/85 pārkāpumu sākotnējais saraksts ir noteikts III pielikumā.

Nolūkā sniegt pamatnostādnes attiecībā uz Regulu (EEK) Nr. 3820/85 un Nr. 3821/85 pārkāpumu izvērtējumu, Komisija attiecīgos gadījumos var saskaņā ar 12. panta 2. punktā minēto procedūru pielāgot III pielikumu, lai paredzētu pamatnostādnes attiecībā uz pārkāpumu vispārējo kopumu, sadalot pārkāpumus kategorijās pēc to smaguma.

Kategorijai attiecībā uz visnopietnākajiem pārkāpumiem būtu jāietver pārkāpumi, kad Regulas (EEK) Nr. 3820/85 un Nr. 3821/85 attiecīgo noteikumu neievērošana rada nopietnu nāves vai smaga miesas bojājuma risku.

10. pants

Ziņojums

Līdz 2009. gada 1. maijam Komisija iesniedz Eiropas Parlamentam un Padomei ziņojumu, kurā analizē sodus, kas par nopietniem pārkāpumiem paredzēti dalībvalstu tiesību aktos.

11. pants

Labākā prakse

1. Saskaņā ar 12. panta 2. punktā minēto procedūru Komisija izstrādā pamatnostādnes par labāko praksi kontroles jomā.

Šīs pamatnostādnes publicē Komisijas ziņojumā, ko sagatavo reizi divos gados.

2. Dalībvalstis vismaz reizi gadā organizē kopīgas apmācības programmas par labāko praksi un sekmē, lai vismaz reizi gadā starp dalībvalstīm notiktu sadarbības struktūru personāla apmaiņa.

3. Komisija saskaņā ar 12. panta 2. punktā minēto procedūru izstrādā elektronisku un izdrukājamu formu, ko izmanto, ja transportlīdzekļa vadītājam ir bijis slimības atvaļinājums vai ikgadējais atvaļinājums, vai kad transportlīdzekļa vadītājs ir vadījis transportlīdzekli, uz kuru neattiecas Regula (EEK) Nr. 3820/85, periodā, kas minēts Regulas (EEK) Nr. 3821/85 15. panta 7. punkta pirmās daļas pirmajā ievilkumā.

4. Dalībvalstis nodrošina, ka kontroles darbinieki ir labi apmācīti savu pienākumu izpildei.

12. pants

Komitejas procedūra

1. Komisijai palīdz Komiteja, kas izveidota ar Regulas (EEK) Nr. 3821/85 18. panta 1. punktu.

2. Ja ir atsauce uz šo punktu, piemēro Lēmuma 1999/468/EK 5. un 7. pantu, ņemot vērā tā 8. pantu.

Lēmuma 1999/468/EK 5. panta 6. punktā paredzētais termiņš ir trīs mēneši.

3. Komiteja pieņem savu reglamentu.

13. pants

Īstenošanas pasākumi

Komisija pēc kādas dalībvalsts lūguma vai pēc savas iniciatīvas saskaņā ar 12. panta 2. punktā minēto procedūru pieņem īstenošanas pasākumus, jo īpaši lai sasniegtu kādu no šiem mērķiem:

a) sekmēt kopīgu pieeju šīs direktīvas īstenošanā;

b) veicināt to, ka kontroles iestādes īsteno konsekvētu pieeju un saskaņoti interpretē Regulu (EEK) Nr. 3820/85;

c) sekmēt dialogu starp transporta nozari un kontroles iestādēm.

*14. pants***Sarunas ar trešām valstīm**

Tiklīdz šī direktīva ir stājusies spēkā, Kопiena sāk sarunas ar attiecīgajām trešām valstīm, lai piemērotu noteikumus, kas ir līdzvērtīgi šajā direktīvā paredzētajiem noteikumiem.

Kamēr šīs sarunas nav pabeigtas, datus par pārbaudēm, ko veic attiecībā uz transportlīdzekļiem no trešām valstīm, dalībvalstis iekļauj informācijā, ko tās sniedz Komisijai, kā izklāstīts Regulas (EEK) Nr. 3820/85 16. panta 2. punktā.

*15. pants***Pielikumu atjaunināšana**

Pielikumu grozījumus, kas vajadzīgi, lai pielikumus pielāgotu labākas prakses attīstībai, pieņem saskaņā ar 12. panta 2. punktā minēto procedūru.

*16. pants***Transponēšana**

1. Dalībvalstis stājas spēkā normatīvi un administratīvi akti, kas vajadzīgi, lai līdz 2007. gada 1. aprīlim izpildītu šīs direktīvas prasības. Dalībvalstis tūlīt dara zināmus Komisijai šo aktu tekstu un atbilstības tabulu starp attiecīgajiem aktiem un šo direktīvu.

Strasbūrā, 2006. gada 15. martā

*Eiropas Parlamenta vārdā –
priekšsēdētājs*
J. BORRELL FONTELLES

Kad dalībvalstis paredz šos pasākumus, tajos ietver atsauci uz šo direktīvu, vai arī šādu atsauci pievieno to oficiālajai publikācijai. Dalībvalstis nosaka paņēmienus, kā izdarīt šādas atsauces.

2. Dalībvalstis dara Komisijai zināmu valsts tiesību aktu galveno noteikumu tekstu, ko tās pieņem jomā, uz ko attiecas šī direktīva.

*17. pants***Atcelšana**

1. Ar šo tiek atcelta Direktīva 88/599/EEK.

2. Atsauces uz atcelto direktīvu uzskata par atsaucēm uz šo direktīvu.

*18. pants***Stāšanās spēkā**

Šī direktīva stājas spēkā divdesmitajā dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

*19. pants***Adresāti**

Šī direktīva ir adresēta dalībvalstīm.

*Padomes vārdā –
priekšsēdētājs*
H. WINKLER

I PIELIKUMS

A DAĻA

PĀRBAUDES UZ CEĻIEM

Pārbaudēs uz ceļiem parasti iekļauj šādus aspektus:

- 1) transportlīdzekļa vadīšanas ikdienas un iknedēļas laikus, pārtraukumus, kā arī ikdienas un iknedēļas atpūtas laikposmus; iepriekšējo dienu reģistrācijas diagrammas, kam ir jābūt transportlīdzeklī saskaņā ar Regulas (EEK) Nr. 3821/85 15. panta 7. punktu, un/vai datus, kas saglabāti uz vadītāja kartes, un/vai reģistrācijas kontrolierīces atmiņā par to pašu laikposmu saskaņā ar šīs direktīvas II pielikumu, un/vai uz izdrukas;
- 2) laikposmu, kas minēts Regulas (EEK) Nr. 3821/85 15. panta 7. punktā, visus gadījumus, kad tiek pārsniegts atļautais braukšanas ātrums, nosaka kā periodus, kas pārsniedz 1 minūti, kuru laikā transportlīdzekļa ātrums pārsniedz 90 km/h N³ kategorijas un 105 km/h M³ kategorijas transportlīdzekļiem un (kategorijas N³ un M³ noteiktas A daļā II pielikumā Padomes Direktīvai 70/156/EEK (1970. gada 6. februāris) par dalībvalstu tiesību aktu tuvināšanu attiecībā uz mehānisko transportlīdzekļu un to piekabju tipa apstiprinājumu ⁽¹⁾);
- 3) vajadzības gadījumā, ātrumu, ko transportlīdzeklis sasniedzis kādā konkrētā brīdī, kā to reģistrējušas reģistrācijas kontrolierīces pēdējo 24 stundu laikā, kad ticis izmantots transportlīdzeklis;
- 4) pārbauda, vai pareizi darbojas reģistrācijas kontrolierīces (konstatē kontrolierīču un/vai vadītāja kartes, un/vai reģistrācijas diagrammu iespējamu nepareizu lietojumu), vai – vajadzības gadījumā – pārbauda arī to, vai transportlīdzekļa vadītājs var uzrādīt dokumentus, kas minēti Regulas (EEK) Nr. 3820/85 14. panta 5. punktā.

B DAĻA

PĀRBAUDES UZŅĒMUMU TELPĀS

Veicot pārbaudes uzņēmumu telpās, papildus aspektiem A daļā izklāstītajiem aspektiem, pārbauda arī šādus aspektus:

- 1) iknedēļas atpūtas laikposmus un transportlīdzekļa iknedēļas vadīšanas laikus starp tādiem atpūtas laikposmiem;
- 2) transportlīdzekļa vadīšanas laika ierobežojumus divu secīgu nedēļu laikposmā;
- 3) reģistrācijas diagrammu lietošanu, transportlīdzekļa datu saglabāšanas ierīci un vadītāja kartes datus un izdrukas.

Dalībvalstis vajadzības gadījumā pārliecinās pār citu provokatoru vai līdzdalībnieku līdzatbildību transportēšanas posmā, piemēram, kravas nosūtītāju, ekspeditoru vai uzņēmēju, ja ir konstatēti kādi pārkāpumi, tostarp pārbauda, vai līgumos paredzētie pārvadājuma organizēšanas noteikumi ļauj nodrošināt atbilstību Regulai (EEK) Nr. 3820/85 un Regulai (EEK) Nr. 3821/85.

⁽¹⁾ OV L 42, 23.2.1970., 1. lpp. Direktīvā jaunākie grozījumi izdarīti ar Komisijas Direktīvu 2006/28/EK (OV L 65, 7.3.2006., 27. lpp.).

*II PIELIKUMS***standartierīces, kas pieejamas kontroles struktūrvienībām**

Dalībvalstis nodrošina, ka kontroles struktūrvienībām, kuras veic I pielikumā izklāstītos pienākumus, ir pieejamas šādas standartierīces:

- 1) ierīces, ar kura palīdzību ir iespējams lejupielādēt datus no transportlīdzekļa datu saglabāšanas ierīces un digitālā tahogrāfa vadītāja kartes, nolasīt datus un analizēt datus un/vai pārsūtīt iegūtos datus uz centrālo datubāzi analizēšanai;
 - 2) ierīces, lai pārbaudītu tahogrammas.
-

III PIELIKUMS

Saskaņā ar 9. panta 3. punktu šīs direktīvas piemērošanas vajadzībām šis saraksts, kas nav pilnīgs, dod ieteikumu attiecībā uz to, kas jāuzskata par pārkāpumu:

- 1) maksimālā ikdienas, iknedēļas vai diennakts transportlīdzekļa vadīšanas laika pārsniegšana;
 - 2) minimālā ikdienas vai iknedēļas atpūtas laikposma neievērošana;
 - 3) minimālā pārtraukuma neievērošana;
 - 4) tahogrāfa neatbilstība Regulas (EEK) Nr. 3821/85 prasībām.
-

PAZIŅOJUMI

Komisija paziņo, ka saistībā ar nopietno pārkāpumu klasifikāciju, tās saprot, ka nopietnie regulas pārkāpumi attiecībā noteiktu sociālo tiesību aktu attiecībā uz ceļu transportu saskaņošanu ietver sekojošo:

- 1) maksimālā ikdienas, 6-dienu vai diennakts braukšanas laikposma pārsniegšana par 20 % vai vairāk;
- 2) minimālā ikdienas vai nedēļas atpūtas laikposma neievērošana par 20 % vai vairāk;
- 3) minimālās atpūtas neievērošana par 33 % vai vairāk;
- 4) tahogrāfa neatbilstība Padomes (EEK) Regulas Nr. 3821/85 prasībām.

Komisija un dalībvalstis dara visu iespējamo, lai nodrošinātu, ka divu gadu laikā pēc šīs regulas stāšanās spēkā AETR noteikumi ir saskaņoti ar šīs regulas noteikumiem. Ja šāda saskaņošana tajā laikā nav sasniegta, Komisija ierosina veikt attiecīgas darbības, lai stāvokli labotu.
